Nr 13. Lublin, dnia 18 kwietnia 1928 r. Rok IX.

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Cena niniejszego numeru wynosi 1 zł. Rata prenumeracyjna Dziennika Urzędowego Woj. Lub. na II kwartał 1928 wynosi 4 zł. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. W ogłoszeniu opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 50 groszy, za szpaltę 30 zł., za stronę 60 zł. Za ogłoszenia o zagubionych dokumentach liczy się 10 groszy od jednego wyrazu. Za ogłoszenie o rejestracji stowarzyszeń 5 zł. Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 100.200.

Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 29 (I p.)

Numer niniejszy jest poświęcony w szczególności sprawie przepisów dla dróżników Województwa Lubelskiego.

A.

poz. 127.

INSTRUKCJA

dla dróżników Województwa Lubelskiego

L. 6051/Dr.

WSTĘP

W zakresie budowy i utrzymania dróg leży przed nami ogromne pole do usilnej pracy. Zaborca, traktując kraj nasz po macoszemu nie troszczył się o rozwój naszego życia gospodarczego, skutkiem czego poszczególne jego gałęzie znajdują się do dnia dzisiejszego w ogromnem zaniedbaniu. Stan ten spowodował, że w stosunku do państw zachodnich pozostaliśmy w tyle. Obecnie zatem, kiedy po uzyskaniu niepodległości jesteśmy gospodarzami we własnym kraju spada na nasze barki obowiązek nadrobienia powyższych luk i zaniedbań w czasie możliwie najkrótszym i pod tym względem ciąży na nas wielka odpowiedzialność wobec następnych pokoleń. Musimy zatem wytężyć wszystkie siły, aby należycie powyższe zadanie wypełnić, aby zapewnić naszemu państwu warunki niezpędne dla jego dalszego rozwoju, położyć podwaliny pod jego przyszłą potęgę. Do realizacji powyższego dzieła powinien każdy obywatel przyczynić się wedle swych sił i wiedzy, gdyż jest to jego świętym obowiązkiem.

Jedną z takich dziedzin, która wymaga szybkiej gruntownej poprawy oraz szczególnej pieczy ze strony władz i społeczeństwa jest sprawa drogowa. Sieć naszych dróg bitych jest w stosunku do potrzeb ludności wprost znikoma. Liczne wsie, osady, miasteczka z powodu braku dróg bitych tracą przez większą część roku wszelki kontakt ze światem, a życie gospodarcze zamiera. Celem usunięcia tego anormalnego stanu niezbędna jest budowa możliwie największej ilości nowych dróg o twardej nawierzchni, a wszczęta w tym kierunku akcja powinna się rozwinąć w całej pełni. Nie wystarcza jednakże drogę zbudować, gdyż droga w razie jej zaniedbania w krótkim czasie zniszczeje, a cały wysiłek zużyty na jej budowę pójdzie na marne. Każda droga, jeśli ma służyć swemu celowi, wymaga ciągłej i starannej opieki i dlatego sprawa należytej konserwacji dróg istniejących, których ilość w miarę postępu budowy będzie się z każdym rokiem wydatnie powiększać ma ogromnie doniosłe znaczenie dla pomyślnego rozwiązania kwestji drogowej w Polsce.

Zadanie to mają spełniać dróżnicy.

Zwracam się zatem do was, dróżnicy, z gorącą zachętą oraz usilnem wezwaniem do gorliwej i owocnej pracy na tem polu. Musicie przedewszystkiem uświadomić sobie w całej pełni ważność spoczywających na was obowiązków. Wy jesteście stróżami mienia publicznego, jakie przedstawiają nasze drogi, waszem zadaniem jest troskliwa piecza o dobry ich stan. Wy jesteście praktycznymi wykonawcami wysiłków społeczeństwa, zmierzających w kierunku pokrycia naszego kraju gęstą i należycie utrzymywaną siecią dróg bitych. Jest to jeden z najważniejszych postulatów gospodarczych skutkiem czego każda spełniana przez was czynność, każdy drobny napozór szczegół waszej działalności jest ważny, a to ze względu na doniosłość celu, do którego one zdążają. Żadne zatem uchybienia czy też usterki nie mogą mieć w tej dziedzinie miejsca, drogi pełnią w kraju takie funkcje, jakie pełnią żyły w organizmie ludzkim, wobec czego wszelkie niedomagania w tym kierunku ze względu na hamowanie rozwoju poszczególnych gałęzi życia gospodarczgo są niedopuszczalne.

Drugą ważną dziedziną poruczonych wam zadań to obowiązek czuwania nad tem, by ruch na drogach odbywał się w granicach obowiązujących w tej mierze przepisów, tak pod względem bezpieczeństwa osobistego, jak i troski o dobry stan naszych dróg. Wszelkie wasze wysiłków skierowane ku starannej konserwacji powierzonych waszej pieczy odcinków będą bezowocne, jeżeli ludność nie będzie dróg z należytą ostrożnością używała, a każdy fakt ich niszczenia nie będzie odpowiednio karany.

Oddając zatem do użytku szczegółowe przepisy, dotyczące zakresu waszej działalności wyrażam przekonanie, iż stosując ściśle w praktyce wyżej wspomniane postanowienia będziecie sumiennie wypełniać ciążące na was obowiązki z korzyścią dla państwa i społeczeństwa.

PRZEPISY DLA DRÓŻNIKÓW.

A. Przepisy ogólne.

1. Drożnicy są pracownikami komunalnemi i są przyjmowani i zwalniani na wniosek Inżynierów dronowych przez Przewodniczącego Wydz. pow.

2. Odcinki dróżników wynoszą 4—8 km., zależnie od trudności, wiekości ruchu i bliskości miasta.

3. Miejsce zamieszkania.

Jezeli na przestrzeni wyznaczonej dróżnikowi istnieje drogowy budynek dróżniczy, otrzymuje dróżnik mieszkanie służbowe bezpłatnie w myśl postanowień umowy służbowej; w przeciwnym razie powinien dróżnik sam postarać się o mieszkanie w miejscowości oznaczonej przez Kierownika Powiatowego Zarządu Drogowego i pobierać będzie dodatek mieszkaniowy w wysokości zaleznej od strefy zamieszkania. Mieszkanie dróżnika powinno być położne o ile możności przy powierzonej mu drodze w środku przydzielonego odcinka.

Dróżnikowi nie wolno zmieniać miejsca swego zamieszkania bez wiedzy Kierownika Pow. Zarz. Drog. a o zamierzonej zmianie mieszkania w obrębie przeznaczonej mu miejscowości powinien zawiadomić drogomistrza.

4. Korzystanie z pasów przydrożnych.

Dróżnikom przydziela się 2 ha pasów przydrożnych położonych w obrębie odcinków służbowych do bezpłatnego zbioru trawy. Przydział ten należy uważać jako premję za dobre wywiązywanie się z obowiązków służbowych i może być w razie zaniedbywania się w tychże — cofnięty. Do powierzchni przydzielonej nie zalicza się normalnej szerokości dna rowu.

Przydzielone odcinki pasów drogowych ulegają odgraniczeniu, zaś wartość zbioru trawy oszacowaniu, przyczem zmniejszona wydajność zbioru wskutek potrzeby czyszczenia rowów i bankietów i odkładania ziemi na zarowiu ulega uwzględnieniu. Paszenie na pasach drogowych, jakichkolwiek zierząt, lub ptactwa domowego stanąwiących czyjąkolwiek własność, a więc i służby drogowej, jest bezwarunkowo wzbronione.

Od bezpłatnego użytkowania wyłączone są grunta orne i ogrody znajoujące się przy koszarach oraz na pasach drogowych.

5. Dróżnik przy spełnianiu obowiązków, winien być w czapce urzędowej z numerem swego odcinka.

6. Dróżnicy obowiązani są ściśle wypełniać rozkazy drogomistrzów i bez ich wiadomości nie mają prawa oddalać się po za granice swoich odcinków.

7. Pensja wypłacana jest dróżnikom raz na miesiąc.

8. Dróżnik obowiązany jest pracować na szosie i wykonywać zadane przez drogomistrzów roboty w przeciągu conajmniej 8 godzin dziennie.

9. Czas pracy.

Czas pracy ustanawia się w okręsie od 1-go kwietnia do 31 października od godziny 7 do 17, zaś w okresie od 1 listopada do 31 marca od godziny 8 do 16.

Porę obiadowej przerwy oznacza się na godz. od 12-tej do 13-tej.

W nagłych wypadkach, mianowicie w wypadkach zasp śnieżnych, usunięcia się grobli lub skarb drogowych, uszkodzeń dróg związanych z powodzią i t. p., a także na każde wezwanie władzy przełożonej, powinien dróżnik spełniać swoje obowiązki zgodnie z potrzebą chwili poza przepisanym czasem pracy, nawet w nocy, niedzielę i święta. Za każdą godzinę pracy uznaną przez kierownika Zarz. Drogowego, jako nadliczbową, otrzymuje dróżnik wynagrodzenie ustalone w umowie służbowej.

W okresach w których dróżnik ma powierzony dozór nad większą partją robotników wykonywujących drogowe roboty, czas pracy i przerwy obiadowe winny być przystosowane do czasu pracy robotników.

W wielką sobotę i 24 grudnia każdego roku robota kończy się na drodze w południe.

Stratę czasu na przebycie drogi z mieszkania do odnośnej przestrzeni odcinka i z powrotem nie wlicza się do czasu pracy.

10. W razie choroby, lub jakiejkolwiek ważnej przeszkody w pełnieniu czynności, winien dróżnik natychmiast zawiadomić swego najbliższego przełożonego.

11. W wypadkach nadzwyczajnych i nagłych dróżnicy z rozporządzenia Inżyniera drogowego mogą być zbierani w jeden punkt drogi celem przyjścia z pomocą innym dróżnikom.

12. Ogólne obowiązki służbowe.

Obowiązki dróżników są dwojakie: 1) przestrzeganie obowiązujących przepisów porządkowych, dotyczących ruchu na drogach publicznych, 2) nadzorowanie i wykonywanie robót na przydzielonym mu odcinku drogi wraz ze wszystkiemi jej składowemi częściami, jak to: jezdnią, poboczami, ścieżkami dla pieszych i cyklistów, skarpami, rowami, pasami przydrożnemi wreszcie wszelkiemi drogowemi budowlami,

Wszystkie wyżej wymienione składowe części drogi dróżnik powinien utrzymywać w dobrym stanie; mniejsze usterki natychmiast usuwać sam, a o większych uszkodzeniach donosić drogomistrzowi.

Dróżnik ma się zajmować wyłącznie pracą na gościńcu i nie może mieć żadnego ubocznego zatrudnienia.

W razie potrzeby dróżnik może być przez swego przełożonego użyty do pracy na innym, a nie przydzielonym mu odcinku.

13. Dróżnik obowiązany jest obejść codziennie swój odcinek bez względu na pogodę, naprawić znalezione zwykle uszkodzenia i zagłębienia, używając do tego materjału naznaczonego do naprawy drogi według wskazówek drogomistrza. W wypadku większych uszkodzeń, kiedy dróżnik nie może sam ich naprawić, obowiązany jest natychmiast donieść drogomistrzowi do odpowiedniego zarządzenia.

§ 14. Pomoc robocza.

Pomoc robocza może przez dróżnika być użytą tylko za zezwoleniem Kierownika Pow. Zarz. Drogowego lub drogomistrza i w liczbie przez niego oznaczonej.

Używanie członków rodziny lub bliskich kewnych dróżnika jest dozwolone tylko wyjątkowo i za zezwoleniem Kierownika Powiatowego Zarządu Drogowego.

Dróżnik przydzielonej mu pomocy winien wyznaczać roboty, polecone mu przez drogomistrza, udzielając jej potrzebnych wskazówek, ściśle ją dozorować i z nią współpracować.

§ 15. Dróżnik obowiązany jest mieć w ewidencji: narzędzia znajdujące się u niego; jak również znać rozchód i przychód kamienia i tłucznia wyznaczonego na dany rok na każdym hektometrze, względnie kilometrze odcinka.

§ 16. Narzędzia drogowe.

Przydzielone dróżnikowi narzędzia mogą być używane wyłącznie do robót wykonywanych przez dróżnika lub pomoc dróżniczą na drodze, w żadnym wypadku nie mogą być używane do celów prywatnych ani być wypożyczone obcym.

Skoro narzędzia zostaną uszkodzone lub staną się nieużyteczne dróżnik postarać się ma u drogomistrza o ich naprawę, lub wymianę.

Dróżnik jest odpowiedzialny za narzędzia i obowiązany do odszkodowania jeżeli ich utrata lub uszkodzenie nastąpi z jego winy.

§ 17. Dróżnicy obowiązani są być w stosunku do publiczności grzeczni, lecz przytem stanowczo żądać wypełniania obowiązujących na drogach przepisów i żądania te, zwrócone do publiczności powinny wyszczególniać z uprzedzającą grzecznością. Na żądanie przejezdnych dróżnicy obowiązani są przekładać im swoją książkę służbową celem wpisania zażaleń.

§ 18. Przy niestosowaniu się osób obcych do ostrzeżeń dróżników, albo przy sprzeciwianiu się spełniania słusznych żądań dróżnika, dróżnik obowiązany jest zwrócić się do miejscowej policji z prośbą o pomoc i dalsze według prawa postępowanie. O więcej ważnych wypadkach winien zawiadamiać drogomistrza.

§ 19. Dróżnicy obowiązani są:

a) robić ułatwienia policji przy ich czynnościach w obrębie drogi;

b) bezzwłocznie zawiadamiać policję o wszelkich zauważonych wypadkach i zdarzeniach, mających w sobie cechy przestępstwa, lub zbrodni;

c) na miejscu wypadku lub zbrodni, ochraniać ślady zbrodni wszelkiemi możliwemi sposobami, do czasu przybycia policji.

§ 20. Surowo zabrania się dróżnikom, pod karą wydalenia ze służby zawierać jakiekolwiek umowy z przedsiębiorcami, podejmować się pilnowania prowadzonych przez przedsiębiorców robót, dostaw kamienia lub szabru, układania w pryzmy i t. p.

§ 21. Dróżnicy obowiązani są wiedzieć wiele pryzm tłucznia jest na każdym kilometrze i bez żad-

nej dopłaty rozsypywać część, lub całkowitą ilość szabru, według wskazówek drogomistrza po dokładnem oczyszczeniu od błota miejsc przeznaczonych do reperacji i po oskardowaniu powierzchni szosy.

§ 22. Drogomistrz wyznacza dróżnikowi roboty do utrzymania drogi w należytym porządku. Roboty te polegają na tem, że:

a) przed nastaniem wiosny dróżnik obowiązany jest otworzyć wszystkie mostowe i przepustowe otwory, wykopać do tego w śniegu odpowiednie rowy dla zabezpieczenia swobodnego odpływu wiosennych wód i obrąbywać lód naokoło pali mostowych.

b) podczas wiosny dróżnik winien zająć się osuszeniem kory szosowej, a więc oczyścić szosę z błota i wykopać małe czasowe rowki na burtach drogi do ściekania wody przy tajaniu śniegu i lodu na szosie;

c) uskuteczniać naprawę po deszczach, przeważnie przed nastaniem zimy i w marcu, ponieważ wtedy tłuczeń daleko prędzej i mocniej przystaje do wilgotnej powierzchni drogi;

d) ślady wytworzone przez koła wozów w kierunku podłużnym (koleje), należy w celu zapobieżenia ich zwiększania i korzystając z wilgotnego stanu szosy bezzwłocznie wyrównać;

e) oczyszczać dna przepustów i mostów;

f) dozorować na całością i dobrym stanem mostów, naprawiać nieznaczne uszkodzenia, a o ważniejszych uszkodzeniach zawiadamiać drogomistrza;

g) zbierać w kupki nieujeżdżony i rozrzucony tłuczeń;

h) dla łatwego odpływu wody z toru ku krawędziom, a więc aby nie dopuścić do zbierania się na gościńcu wody, rozmiekczającej jego podkład należy bankiety wyrównać, zachowując aż do krawędzi drogi spadek pierwotnie im nadany;

i) oczyszczać słupy kilometrowe, znaki mostowe i hektometrowe, od trawy i mieć pieczę nad znakami ostrzegawczymi i drogowskazami;

k) pilnować prawidłowego formowania pryzm przez tłukaczy i przedsiębiorcę, żeby w środku pryzm nie było ciał obcych jak: piasku, ziemi, darni, śmieci i t.p.

l) podczas suszy zgarniać kurz zapomocą gracy i mioteł;

m) opiekować się i trzymać u siebie powierzone sobie narzędzia dróżnicze w należytym porządku;

n) utrzymywać w największym porządku i czystości zamieszkaną przez siebie koszarkę;

o) mieć pieczę nad drzewami przydrożnemi i ochraniać granicę pasa drogowego;

p) usuwać bezzwłocznie z drogi słomę, nawóz, śmiecie i błoto;

r) rowy i łączące się z niemi objekta, czyścić należy z nagromadzonych kamieni, gruzu, piasku, namułu, chwastów i t. d., równocześnie z regulowaniem bankietów jakotez z lodu i śniegu z nastaniem odwilży.

Regulowanie bankietów względnie krawędzi szkarpy rowu ma być wykonane wedle sznura czysto i równo, a krawędź w miarę potrzeby ścięta.

Przy dostatecznej szerokości rowów nie należy ścinać ich zadarnionych szkarp, gdyż darń chroni je od uszkodzenia przez wodę; trawa musi być jednak tak niską, ażeby nie tamowała odpływu wody.

Dno rowu o małym, a nawet i miernym spadku ma być wolne od trawy i chwastów.

W razie niedostatecznego odpływu względnie braku spadku w rowach, należy po za niemi założyć w połączeniu z rowami doły, w którychby woda zbierać się, wsiąkać i parować mogła.

s) o wszelkiej padlinie na drodze jak to: koniach, psach i t. p. zawiadamiać sołtysów z żądaniem niezwłocznego usunięcia,

t) nie dopuszczać paszenia bydła na rowach i burtach, zabraniać przepędzania przez drogę bydła w tych miejscach, gdzie do przyiegających do drogi gruntów właściciele nie urządzili mostów przez rowy, zabraniać przejezdnym zatrzymywać się na szosie dla odpoczynku i karmienia koni i żądać zjeżdżania na bok, niedopuszczać przewożenia narzędzi rolnihzych pługów, bron, soch i t. p. na szosie inaczej jak na wózkach.

O każdym takim wypadku dawać znać w gminie dla sporządzenia protokułu i komunikować drogomistrzowi.

u) w zimie urządzać ogrodzenia przeciwko zaspom śnieżnym, usuwać przeszkody powodujące zaspy śnieżne, usuwać utworzone na drodze zaspy i wyboje śniegowe; w miejscach gdzie szosy są pozbawione przydróżnych drzew lub linji telegraficznych, ustawiać wiechy jako drogowskazy.

§ 23. Dróżnik obowiązany pilnować żeby w polach i miejscowościach otwartych budynki i studnie nie były stawione bliżej jak w odstępie 3,50 metrów od zewnętrznego rowu drogi lub stopy nasypu, a w tych miejscach gdzie pola orne bezpośrednio dotykają rowów szosowych, żeby za rowem był zostawiony pas ziemi szerokości conajmniej 0,75 metra o ile przed wojną nie wynosił 0,90 mtr. z oznaczeniem jego granicznemi kamieniami i bruzdą równoległą do rowu. Odległość wszelkich ogrodzeń wynosić ma przynajmniej 0,75.

§ 24. Dróżnik obowiązany pilnować, aby każdy **pojazd podczas jazdy trzymał się prawej strony.**

§ 25: Instrukcję powyższą mają dróżnicy mieć u siebie i znać ją gruntownie.

B. Przepisy techniczne.

§ 26. Badania stanu budowli drogowych.

Dróżnik obowiązany jest znajdujące się na jego odcinku drogi drogowe budowle jako to: mosty, przepusty, kanały, mury oporowe i podtrzymujące, wały ochronne, zabezpieczenia uboczy, brukowania, poręcze, pachołki, drogowskazy, słupy kilometrowe, znaki hektometrowe, tablice ostrzegawcze, znaki samochodowe, sadzonki drzew i t.p. regularnie, osobliwie zaś po każdem ulewnym lub długotrwałym deszczu, dokładnie oglądnąć, o wszystkich zauważonych brakach i uszkodzeniach bezzwłocznie donieść drogomistrzowi, a małe uszkodzenia natychmiast samemu naprawić.

Ma on także obowiązek nadzorować przedmioty nie należące do drogowej grobli, ale znajdujące się w jej obrębie, a mianowicie: połączenia telegraficzne, telefoniczne i inne przewody elektryczne, tory kolejkowe i kolejowe, rurociągi, mostki, zjazdy na rowach przydrożnych, mury, płoty, ogrodzenia i t. p. o ile one mogą oddziaływać na stan drogi lub na bezpieczeństwo ruchu, o każdej zmianie w tych urządzeniach dróżnik ma zawiadomić drogomistrza.

Jeżeli w tych urządzeniach powstaną uszkodzenia, które zagrażają ich dalszemu istnieniu lub ruchowi, dróżnik ma zawiadomić o tem wedle możności w najkrótszej drodze odnośne organa obowiązane do

utrzymania tych urządzeń, względnie właścicieli gruntów przyległych.

W razie stwierdzenia nagłej zagrażającej bezpieczeństwu potrzeby ma dróżnik zażądać od władz gminnych przymusowego dostarczenia środków przewozowych i robocizny za opłatą w myśl art. 28 Ust. z dn. 10/XII—1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 6/27 poz. 32.

§ 27. Utrzymywanie czystości i pielęgnowanie drogi w ogólności.

Wszystko co drogę zanieczyszcza, przyczynia się do uszkodzenia jezdni drogi lub wpływa niekorzystnie na jej gładkość, jak błoto, kurz, trawa lub chwasty, gnój, rumowiska, liście, nierówności, wyboje, kałuże, luźne kamienie (tułacze), jakoteż ponad powierzchnię jezdni wystające kamienie i t.p. muszą być natychmiast usunięte z wyjątkiem przestrzeni miejskich o których mowa w § 28.

§ 28. Błoto na drodze.

Błoto z jezdni drogi należy natychmiast zupełnie zgarnąć, przyczem należy uważać aby równocześnie nie zgarnięto także tłucznia. Oczekiwanie na zabranie zgarniętego błota przez okolicznych włościan jako nawozu nie może być uwzględniane. Zgarnięte błoto należy o ile możności uprzątnąć z poboczy natychmiast.

Jeżeli to nie jest możliwe, należy w celu późniejszego wywozu ułożyć je w małe stożkowate kupy na poboczu tak, aby nie przeszkadzały ruchowi pieszych i cyklistów.

Składanie błota na skarpach wrzynek lub grobli drogi, albo układanie z niego małych wałów wzdłóż jezdni jest surowe wzbronione. Błoto powinno być usuwane z jezdni gracami drewnianemi; grace żalezne mogą być stosowane tylko do usuwania z jezdni zaschniętego błota.

Wyrzucone lub wywiezione błota na przeciwległą skarpę rowu winno być starannie zarównane i dobrze wygrabione, aby stworzyło równą płaszczyznę skarpy.

Ponadto ma dróżnik dopilnować, aby odcinki dróg o twardej nawierzchni, przechodzące przez osiedla o zwartem zabudowaniu jak miasta, miasteczka, osady i wsie oczyszczane były przez Zarządy Gminne, a zgarnięty materjał był bezzwłocznie usuwany w myśl Art. 10 Ust. z dn. 7/X—21 r. Dz. Ust. Rz. P. Nr. 89/1921 poz. 656.

§ 29. Kurz drogowy.

Kurz z drogi powinien być zawsze z reguły do czysta zgarnięty.

Kurz należy natychmiast usuwać, by zapobiedz późniejszemu tworzeniu się błota na jezdni, a jeżeli jest to nie możliwe, należy go składać, celem późniejszego wywozu, w małe kupy na poboczu jezdni i skrapiać wodą.

Ustęp 5 poz. 28 niniejszych przepisów ma analogiczne zastosowanie do kurzu.

§ 30. Trawa, chwasty i zarośla.

Pobocza, rowy, skarpy, zarowia i pasy przydrożne należy bezwarunkowo oczyszczać z trawy, chwastów i zarośli.

Na drogach o silnym ruchu można jedynie pozostawić wąski pas trawy na krawędzi pobocza, odcięty po sznurze, utrzymywany jako trawnik (zieleniec), o ile to nie tamuje odpływu wody z poboczy drogi i dla zabezpieczenia krawędzi i skarp jest potrzebne.

Zieleńce te mogą być odgraniczone bankietowemi kamieniami, z zachowaniem przepisu by nie wystawały ponad poziom pobocza wyżej niż 15 cm.

Zieleńce powinny być utrzymane starannie i przynajmniej trzy razy do roku koszone, aby trawa nie była wyższą ponad 20—25 cm.

Na drogach o słabym ruchu, może pozostawać porost trawy na poboczach o ile odpływ wody z jezdni jest dostatecznie zabezpieczony, a trawa odpowiednio nisko jest utrzymana i porost jej nie powoduje zamulenia poboczy.

Rowy drogowe należy utrzymywać zawsze w czystym stanie, aby odpływ wody nie był w nich tamowany, dotyczy to zarówno dna rowu jak i skarp; szczególną uwagę należy zwracać aby nie porośnięte były chwastami, jak oset, łopucha i t. p. i aby nie było w nich młodych pędów drzew i zarośli.

Koszenie trawy należy z reguły przedsiębrać przed wysypaniem się nasienia.

Odcinki dróg przechodzące przez lasy, winny być na całej szerokości pasa wywłaszczeniowego utrzymane jako trawniki i wszelkie zarośla, drzewa i młode pędy winny być usuwane z korzeniami.

Ziemia wyrzucona z rowu przy ich oczyszczaniu lub pogłębieniu, winna być po sąsiednich polach w wolnej porze roku od zasiewu rozrzucona, a na zarowiu równo i starannie rozgrabiona.

§ 31. Odprowadzenie wody z grobli drogowej.

Najważniejszem zadaniem dróżnika są roboty przyczyniające się do utrzymania całej grobli drogowej w stanie suchym, gdyż sucha grobla jest o wiele więcej odporniejsza od rozmokłej.

Dróżnik powinien się starać o to, by woda deszczowa jak i z tajania śniegu spływała z jezdni do rowów możliwie najszybciej i w zupełności.

W tym celu potrzeba, by droga posiadała należytą wypukłość to znaczy, by środek jezdni leżał o 12 — 20 cm. wyżej od obu krawędzi korony drogi, dalej by powierzchnia samej nawierzchni jezdni była ile możności gładką i jednostajną.

Jeżeli jezdnia wskutek niekorzystnych stosunków pogody i ruchy, mimo najstaranniejszej pieczy wykazuje zagłębia, w których zbiera się woda, należy wodę z nich natychmiast odprowadzić do rowów za pomocą małych na kilka godzin tylko otwartych rowków poprzecznych.

Te rowki poprzeczne należy w taki sposób zakładać by nie tamowały ruchu na drodze.

Po uskutecznieniu odprowadzenia wody i zgarnięcia błota, należy nierówności jezdni drogowej i urządzone rowki poprzeczne wypełnić tłuczniem, mocno ubić i drobnym miałem, żwirem lub piaskiem przysypać.

§ 32. Tułacze czyli luźne kamienie.

Niezwiązane t. j. luźne kamienie na jezdni, tak zwane tułacze, su uciążliwe dla ruchu i szkodliwe dla nawierzchni jezdni. Jeżeli bowiem kamień taki dostanie się pod koło wozu wywiera to nadmierne ciśnienie na bardzo małej powierzchni jezdni, co powoduje wyważanie i obruszanie poszczególnych kamyków kory szabrowej, a wszystko razem powoduje nadmierne niszczenie jezdni.

Dlategoteż należy **w każdej porze roku** starannie tułacze z jezdni i bankietów zgrabywać i zbierać je w stosy na placach składowych, względnie na poboczach i w razie potrzeby używać jako remontowy tłuczeń zapasowy.

§ 33. Trzęsawiska i przełomy.

Na niektórych przestrzeniach dróg bitych ukazują się z nastaniem odwilży, gdy powierzchnia jezdni

podeschnie poszczególne mokre miejsca, tak zwane trzęsawiska, które się później wzdymają, tworzą formalne wytryski źródlane, powodują przełomy i zniszczenia jezdni drogowej.

Aby drogę mimo trzesawisk przynajmniej dla jednego szeregu wozów w stanie używalnym utrzymać, muszą być natychmiast po ukazaniu się na powierzchni drogi takich mokrych miejsc przekopane od nich w poprzek gościńca rowki osuszające, aby wydobywająca się później woda nieprzełamywała warstwy szabrowej lecz mogła odpływać na bok do rowu drogowego.

Te poprzeczne rowki osuszające należy tak długo pozostawić otworem, dopóki nie znikną ostatnie ślady wypływającej wody, a jezdnia drogowa zupełnie nie wyschnie.

Potem należy rowki te zasypywać grubym tłuczniem, żwirem, a w ostateczności gruboziarnistym piaskiem, aby służyły jako sączki odwadniające, powierzchnie zarównać w ten sposób aby woda przez szczeliny tłucznia modła odpływać, bardzo dobrze jest przed zasypaniem tłucznia przykryć go darniną, kładąc ją trawą do kamienia lub żwiru.

O spostrzeżonych trzęsawiskach i przełomach ma dróżnik zawiadomić natychmiast drogomistrza.

§ 34. Nierówności jezdni drogowej.

a) Rozścielenie tłucznia według systemu łatania.

Nierówności jezdni drogowej (koleje, wyboje, zagłębienia, zaklęśnięcia i t. p.) należy usuwać przy głównem rozścieleniu tłucznia wiosną i w jesieni, pozatem ciągle w miarę potrzeby podczas ruchu.

Każde szutrowanie można tylko wtedy przedsiębrać, gdy kora szabrowa jest dostatecznie rozmokłą.

Rozścielenie tłucznia jest więc dozwolone tylko w porze deszczowej lub w czasie odwilży, natomiast pod żadnym warunkiem nie może być wykonywane na jezdni wyschniętej lub zamarzniętej.

Główne szutrowanie w jesieni i na wiosnę systemem łatania jezdni należy wykonywać o ile możności, w ten sposób, aby wozy musiały przejeżdżać naprzemian szutrowane i nieszutrowane części jezdni.

Koleiny wytworzone w kierunku podłużnym jezdni przez koła wozów należy natychmiast zarównać tłuczniem już rozścielonym, ale jeszcze nie związanym, lub tłuczniem zapasowym, następnie wyrównać i starannie dobrze ubić.

Wszystkie rozścielone tłuczniem przestrzenie dróg długości ponad 50 m., lub zaszutrowane koleje znacznych długości, wreszcie mniejsze łaty jednak gęsto ułożone obok siebie na znacznej długości, mają być bezwłocznie zawałowane wałami konnemi lub mechanicznemi.

Wszystkie inne małe łaty mają być ręcznie starannie ubijane przy użyciu wody, a po ubiciu mają być przykryte materjałem przepuszczalnym.

Przed rozścieleniem tłucznia cała powierzchnia jezdni przeznaczona pod rozsypkę powinna być starannie oczyszczana, a następnie zoskardowana.

Po ubiciu tłucznia łaty nie powinny wystawać nad powierzchnię jezdni więcej niż 1—2 cm, tak aby po zajeżdzeniu łaty nie wystawały zupełnie nad powierzchnię jezdni, ani też nie tworzyły zagłębień.

Rozścielenie tłucznia mą się odbywać w grubości conajmniej 8 cm. i winno być tak gęsto wykonane, aby na szutrowanem miejscu nigdzie nie przeglądała stara jezdnia, pokład lub ziemia, a pojedyńcze kamienie szczelnie do siebie przylegały.

Przy szutrowaniu należy dbać, by wypukłość jezdni była zachowana.

Szutrowanie wzdłuż jednej połowy jezdni można stosować tylko w tych wypadkach wyjątkowych, jeżeli czasowe zamknięcie ruchu na drodze jest wykluczone.

Wreszcie należy uważać przy wiosennem i jesiennem głównem szutrowaniu, aby nie zużywać całej znajdującej się na odcinku ilości tłuczenia, lecz pozostawić zapas około 1/10 części na placach składowych względnie na poboczu w odpowiednio wybranych w tym celu miejscach, ażeby mieć możność natychmiastowego usuwania nierówności w jezdni w czasie ruchu powstałe.

Przed nastaniem mrozów należy zrąbać brzegi kolein i starać się o osiągnięcie zupełnie równej powierzchni toru.

Znaczniejsze nieckowate zagłębienia należy w prostokątnych ostrych krawędziach wyciąć, wypełnić tłuczniem, ubić i wreszcia miałem lub drobnym żwirem przysypać.

Dopóki rozścielony tłuczeń się nie ustali, a jezdnia gładko nie zajeździ musi go dróżnik bezustannie porządkować.

Na wiosnę z nastaniem odwilży wszystkie istniejące jeszsze nierówności w jezdni należy tłuczniem, żwirem lub grubym piaskiem zapełnić, a koleiny tłuczniem aż do zupełnego jego związania się wyrównać, aby jaknajspieszniej osiągnąć gładką powierzchnię jezdni.

b) Rozścielenie tłucznia (pogrubienia) według systemu odnowy.

Jeżeli ma być odnawiana wierzchnia warstwa jezdni na starej drodze, która konserwowana była dotąd system łatania lub jeżeli wierzchnia warstwa jezdni utrzymywana systemem odnowienia wskutek zużycia stała się zbyt słabą t.j. dokonane ma być pogrubienie jezdni, wówczas należy najwpierw jezdnię oczyścić z błota i namułu, powierzchnię przeznaczoną pod rozsypkę tłucznia ponacinać w kratę za pomocą spiczaka lub oskardu, lub oskardnicą przy wale mechanicznym zdrapać, następnie tłuczeń ku poboczom starannie zgrabić, całą powierzchnię twardą miotłą dobrze zamieść i uwolnić ją od wszelkich części brudnych i ziemnych i dopiero wtedy do rozsypki tłucznia przystępować.

Najwpierw rozrzucić zgrabiony stary tłuczeń zużywając go przeważnie na wyrównanie nierówności jezdni, a następnie nowy po starannym przerafowaniu wolny od gliny, ziemi i miału, rozścielić po całej jezdni, względnie jej części przeznaczonej do pogrubienia. W celu otrzymania odpowiedniej wypukłości jezdni należy przy rozsypywaniu tłucznia posługiwać się szablonem.

Rozsypywanie tłucznia należy uskuteczniać partjami dającemi się uwałować w ciągu jednego dnia.

Należy zawsze pamiętać, że nie powinno się rozsypywać wszystkiego tłucznia; część około 20—30 m^3 na km. należy pozostawić dla wyrównania nierówności i zgęszczenia tłucznia w czasie samego wałowania.

Po uskutecznieniu rozsypki tłucznia należy bezzwłocznie przystąpić do wałowania, zlewając go obficie wodą; wałować tak długo, dopóki nie połączy się dobrze z gościńcem, a poszczególne kamyki nie

będą ściśle do siebie przylegać i nie będą się już więcej ruszać.

Po pierwszych kilkunastu przejściach wału należy wszystkie pozostałe wklęśnięcia podsypać, a wzniesienia zoskardować, zbywający tłuczeń usunąć i znów wałować.

Wałowanie należy zaczynać od boków jezdni, poczem wał idzie to z jednej to z drugiej strony zbliżając się ku środkowi.

Po uwałowaniu i rozklinowaniu nawierzchni pokrywa się jeszcze jezdnię 2 cm grubą warstwą miału, drobnego żwiru lub materjału przepuszczalnego i należycie się ją wałuje.

W czasie wałowania ruch kołowy konny na całej szerokości drogi musi być zamknięty, a winien odbywać się na objeździe lub jeżeli tylko możliwe winien być skierowany na inną drogę. Ruch autobusowy i automobilowy jeżeli niema innej odpowiedniej drogi lub objazdu zdatnego dla tego ruchu i w niepogodę odbywa się na poboczu pogrubionej drogi.

Nie należy jednak pozwalać na jeżdżenie po części jezdni będącej w robocie.

Dróżnik winien dbać o to, aby droga objazdowa na czas pogrubienia jezdni była utrzymaną w stanie zdatnym dla ruchu, wszelkie wyboje i przeszkody usuwać, jak również jego obowiązkiem jest wystawienie znaków ostrzegawczych i informacyjnych o czasowych objazdach.

Po skończeniu wałowania winny być pobocza i rowy przydrożne doprowadzone do należytego porządku.

§ 35. Tłuczeń.

Dróżnik ma nad tem czuwać, aby tłuczeń potrzebny do konserwacji pogrubienia, czy renowacji dostarczony był z przepisanych miejsc, w oznaczonej ilości i jakości na miejsca wskazane mu przez drogomistrza i by do wyznaczonego terminu był ustawiony w regularne pryzmy bez przymieszek błota lub kurzu i by miejsca pod pryzmy były uprzednio wyrównane.

Tłuczeń nie może zawierać ani ziemnych albo piaskowych przymieszek, ani łatwo wietrzejących kamieni, musi być jednostajny, to jest wszystkie kamyki muszą mieć, o ile możności równą przepisaną grubość, która powinna wynosić stosownie do twardości kamienia od 3—5 cm. w każdym kierunku przy gatunkach kamieni twardych i od 5—8 cm. z kamieni wapiennych.

Drobny żwir i piasek do posypania muszą być także wolne od wszelkich ziemnych części składowych.

Jeżeli na drogę dostawia się kamień, a tłuczka uskutecznia się na poboczach lub placach składowych, dróżnik winien czuwać by kamień był składany w pryzmy szczelnie i nie był zwietrzały, a tłuczenie dokonywane tłuczką o przepisanych wymiarach.

Pryzmy tłucznia należy ustawiać na placach składowych a w braku takich składów tak, aby nie tamowały komunikacji, ani odpływu wody i nie były rozjeżdżane przez fury.

Pryzmy tłucznia ustawiane na bankiecie drogi winny mieć następujące wymiary:

1) Pojedyńcza pryzma o 1 m^3;
   dołem szeroka 1,5 m., długa 3,0 m.,
   górą długa 1,0 m.,
   wysoka 0.62 m.

2) Podwójna pryzma o 2 m^3;
   dołem szeroka 1,5 m., długa 5,0 m.,
   górą długa 3 m.,
   wysoka 0,62 m.

Odebrane pryzmy tłucznia należy oznaczyć wapnem w sposób na dotyczący rok przepisany.

Do oznaczenia białych kamieni należy do wapna dodać czarnej lub czerwonej farby.

Pryzm nieodebranych nie wolno używać bez zezwolenia władzy przełożonej.

Gdyby tłuczeń dostarczono z nieprzepisanego miejsca lub nienależycie czysty i o nieodpowiedniej grubości, nie może dróżnik dopuścić do jego ustawienia w pryzmy i winien o tem natychmiast zawiadomić drogomistrza.

Ustawienie tłucznia w pryzmy należy do obowiązku przedsiębiorcy lub tłukaczy.

Dróżnikowi surowo wzbronione wchodzić z przedsiębiorcą w stosunek najemny lub przyjmować od niego podarki.

Bez zezwolenia przełożonego nie wolno tłucznia rozścielać.

§ 36. Pobocza.

Pobocza gościńcowe muszą być w celu wolnego odpływu wody z jezdni na boki grobli drogowej zawsze w stanie gładkim i z odpowiednią pochyłością ku brzegom gościńca utrzymane.

Wszystkie wyboje i nierówności na poboczach winny być bezzwłocznie usuwane i zarównane.

Naprawę poboczy dokonywuje się przy użyciu żwiru, odpadków od tłucznia lub w ostateczności z ziemi ze ścinki poboczy, przyczem należy uważać aby krawędzie jezdni i poboczy były po obu stronach jezdni równo wysokie.

Jaki jest dozwolony porost trawy na poboczach określa § 30 niniejszych przepisów.

§ 37. Rowy drogowe.

Rowy drogowe należy zawsze tak utrzymywać, aby woda deszczowa i z tajania śniegów pochodząca bez przeszkód niemi odpływała i nie sięgała nigdy wyżej niż najniższa warstwa kamiennej jezdni.

Rowy muszą tedy posiadać odpowiednią głębokość (60—70 cm.) i jednostajny spadek i być oczyszczone z kamieni, namułu, krzewów, zielska, drzew i t. p.

Z nastaniem odwilży należy rowy, pszepusty, kanały oczyścić natychmiast z lodu i śniegu.

Pogłębianie rowów i główne oczyszczenie ma być bezwzględnie zawsze dokonane jednocześnie z uporządkowywaniem poboczy i przy pogrubianiu i renowacji jezdni, a w miejscowościach gdzie rowy ulegają częstym zamulaniom należy je oczyszczać co rok.

Przy oczyszczaniu rowów należy krawędź skarpy rowu obciąć ostro i równo do sznura.

Tam gdzie nie ma jeszcze placów składowych przy pogłębianiu i oczyszczaniu rowów należy bezwzględnie je wykonywać.

Przy dostatecznej szerokości rowów nie powinno się ścinać porosłych trawą szkarp rowów, ponieważ porost trawy chroni szkarpy rowów przez niszczącym działaniem wody.

Trawę w rowach należy nisko utrzymywać, by nie przeszkadzała odpływowi wody.

Przy bardzo wielkim spadzie rowów muszą być urządzone poprzeczne progi. przy b. małem spadzie musi być dno z trawy i zielska oczyszczone.

Obydwie skarpy rowu winny być starannie i bez chwastów utrzymane.

W razie wyrw wyrządzonych przez wodę należy je jak najprędzej usuwać i w miarę potrzeby zadarniować lub zabezpieczyć wikliną lub kamieniami.

§ 38. Mosty i przepusty.

Dróżnik ma dbać aby przepływ wody w przepustach i pod mostami nie był tamowany, przez zamulenie łożyska, przez śnieg, krę lodową przez wodorosty lub przedmioty które płynąca rzeka nanosi.

Dróżnik powinien baczyć, aby na mostach, szczególnie o drewnianej jezdni pojazdy niezatrzymywały się na postój, a przechodnie i przejezdni nie rozniecali w pobliżu lub pod mostem ognisk.

Wszelkie drobne uszkodzenia mostu dróżnik ma bezzwłocznie reperować,a o większych uszkodzeniach zaraz zawiadamiać drogomistrza.

O ile uszkodzenia nie da się w tej chwili naprawić, a zagrażać może bezpieczeństwu publicznemu, dróżnik powinien część lub cały most zamknąć i we właściwem miejscu ustawić znaki i tablice ostrzegawcze w myśl rozporz. M. R. P. z 16/IV - 1924 r. (Dz. U. Rzp. P. Nr. 62 poz. 611) a następnie zawiadomić o tem drogomistrza i Powiatowy Zarz. Drogowy.

Dróżnik ma przestrzegać, aby pojazdy poruszały się na mostach z przepisaną szybkością i o przekroczeniach sporządzać protokóły i przesyłać je do Pow. Zarządu Drogowego.

Dróżnik powinien pilnować, aby nadmiernie ciężkie pojazdy mechaniczne, których ciężar przekracza dopuszczalne obciążenie mostu, bez specjalnego pisemnego zezwolenia Pow. Zarządu Drogowego nie przejeżdżały.

Dróżnik ma pilnować, aby oporęczowanie mostu i pachołki na dojazdach były w należytym stanie i znaczyły dokładnie drogę.

§ 39. Drzewa przydrożne.

Dróżnik ma zwracać szczególną uwagę na drzewa rosnące przy drodze lub na zarowiu i pasie przydrożnym i przyswoić sobie wiadomości i wprawę potrzebną do właściwego obchodzenia się z drzewami.

Jest on obowiązany przedsiębrać w stosownym czasie czynności potrzebne do pielęgnowania drzew— jak umocowanie rozluźnionych kołów przy drzewach, przywiązywanie oderwanych drzew do kołów, okręcenie młodych owocowych drzew na zimę słomą, czyszczenie pni i gałęzi, przycinanie niępotrzebnych pędów, czyszczenie z gąsiennic, i jemioły i t. p. lub też ma w robotach tych współdziałać.

Tam gdzie telegraficzne, telefoniczne lub inne przewody elektryczne istnieją lub są zakładanę, ma dróżnik uważać, aby dla potrzeby utrzymania drutów wolnych, ostrożnie postępowano z koronami drzew i ich nieszpecono.

O uszkodzeniach drzew lub kołów przy nich należy zawiadomić natychmiast drogomistrza.

Zresztą mają zastosowanie przepisy dotyczące odsadzenia dróg drzewami wydane przez Ministerstwo Robót Publicznych, a ogłoszone w Monitorze Polskim Nr. 26 z 1923 r.

§ 40. Śnieg i zaspy.

Z nastaniem zimy ma dróżnik obchodzić swój odcinek drogi i przytem usuwać progi śniegowe i wyjeżdżone w śniegu koleiny.

Gdy nastaną silne śniegi i zawieje śnieżne, ma dróżnik zameldować to drogomistrzowi i według otrzymanych od niego wskazówek przeprowadzić uprzątnięcie śniegu przy użyciu sił pomocniczych.

Uprzątanie śniegu należy dopiero wtedy przedsiębrać, gdy warstwa śniegu jest wyższa niż 20 cm. a i wtedy przy uprzątaniu trzeba pozostawić na jezdni 20 cm. wysoką warstwę śniegu dla jazdy saniami.

Jeżeli sprzątanie śniegu nie odbywa się na całej szerokości gościńca, należy poczynić w śniegu leżącym na rowach wcięcia aż do podeszwy rowów, a w razie potrzeby także w śniegu leżącym na grobli drogowej poprzeczne rowki i oczyszczać wszystkie mosty i przepusty, aby dać wodzie wolny odpływ z nastaniem odwilzy.

W czasie zawieji śnieżnych należy zaprzestać odrzucania śniegu jako bezcelowego.

Jeżeli okaże się potrzeba objeżdżania pewnej przestrzeni drogi z powodu zaspy śniegowej, ma dróżnik oznaczyć dokładnie miejsca wjazdu i wyjazdu, jakoteż ewentualne tymczasowe drogi za pomocą chrustu, gałęzi, wiech ze słomy i t. p.

Jeżeli uprzątanie śniegu odbywa się za pomocą pługa śniegowego, jest dróżnik obowiązany kierować jazdami pługiem.

§ 41. Wypadki żywiołowe.

Gdy wskutek wypadków żywiołowych, jak powódź, zejście lodów, usunięcie się nasypów lub skarp wykopów, wywrócenie się drzew przydrożnych i t. p., zostanie komunikacja na drodze przerwana, utrudniona lub zagrożona, ma dróżnik bezzwłocznie zawiadomić o tem drogomistrza pisemnie, ewentualnie telegraficznie, telefonicznie lub przez umyślnego posłańca, Przy wypadkach szczególnie groźnych należy oprócz tego w najkrótszej drodze zawiadomić o tem Powiatowy Zarząd Drogowy.

Jeżeli komunikacja jest połączona z niebezpieczeństwem lub całkiem przerwana ma dróżnik zamknąć drogę, w właściwych miejscach ustawić przepisanę znaki i tablice ostrzegawcze w myśl rozporządzenia M. R. P. z dn. 16/IV-1924. (Dz. U. Rz' P. Nr. 62 poz. 61).

Dróżnik ma natychmiast o ile to możliwe przedsięwziąć starania około usunięcia przeszkody ruchu, a gdy własna jego praca do tego nie wystarczy, a zwłoka zagraża bezpieczeństwu wezwać pomocy miejscowych władz i zgromadzić pomocników jak w poz. 7 przepisów opisano.

§ 42. Domy dróżników.

Gdy dróżnikowi przeznaczono mieszkanie w domu dróżniczym, wolno mu je tylko w ten sposób używać, jak na to zezwala władza służbowa. Niewolno mu żadnej części tego domu lub jego przynależności oddawać w użytkowanie innym osobom ani w nim prócz członków swej rodziny nikogo pomieszczać.

Ma się starać o to, aby dom utrzymany był czysto i używany z jak największą oględnością, by kominy w czas czyszczono, a doły kloaczane wypróżniano.

Dróżnik nie może przedsiębrać żadnych zmian w domu i w jego przynależnościach, a o dostrzeżonych uszkodzeniach zabudowań donieść winien drogomistrzowi.

§ 43. Książka służbowa.

Dróżnik otrzymuje corocznie książeczkę służbową wypełnianą na stronie 1, 2 i 3 i podpisaną przez Powiatowy Zarząd Drogowy, którą ma w czasie pracy zawsze nosić przy sobie i okazać na żądanie drogomistrów lub inspekcji drogowej jak również na żąpanie osób przyjezdnych w celu umieszczenia w nich na str. 149 treści skargi.

W książeczce służbowej dróżnika zapisuje drogomistrz w odnośnych rozdziałach książki :

1) spis inwentarza i narzędzi drogowych znajdujących się u dróżnika.

2) Ilość materjałów kamiennych dostarczonych do naprawy szosy i t. d.

3) Rozporządzenia o zadanych dróżnikowi i wykonanych robotach i kontrola.

4) Nagrody i kary udzielane dróżnikowi oraz zezwolone mu urlopy.

5) Nieobecność dróżnika na służbie z powodu stwierdzonej choroby.

6) Ponądto przy każdej bytności na drodze drogomistrzów dróżnik obowiązany jest przedłożyć mu książkę, aby na str. 145 stwierdził swą bytność nie opuszczając żadnej linji.

Notatki o użytej robociźnie, poczynając od str. 89. wypełnia dróżnik osobiście każdego dnia ściśle wedle pomieszczenia umieszczonego na tejże stronie.

Na podstawie tych zapisów dróżnika drogomistrz w czasie obchodu drogi sporządza odpis do dalszego urzędowania.

W wypadku choroby drogomistrza lub gdy tenże z poważnego powodu przy obchodzie gościńca nie mógł sporządzić odpisu z książki służbowej dróżnika— co do ilości użytych do pomocy robotników i furmanek, dróżnik ma taki odpis dostarczyć drogomistrzowi.

Zapisy w książce służbowej należy wykonywać atramentem, lub gdy to niemożliwe — ołówkiem atramentowym dokładnie i wyraźnie,

Wszelkie wyskrobywania nie są dozwolone.

Z końcem roku ma dróżnik przesłać swą książeczkę służbową za pośrednictwem drogomistrza do Powiatowego Zarządu Drogowego.

C. Przepisy porządkowe.

§ 44. Obowiązek czuwania nad przestrzeganiem przepisów porządkowych na drogach publicznych, który ciąży na dróżniku, powinien wykonywać tenże sumiennie i gorliwie. Względem wykraczających powinien zachować się dróżnik grzecznie lecz stanowczo.

Doniesienia, które dróżnik obowiązany jest czynić przeciw winnym przekroczeń, mają zawierać opis czynu karygodnego jasno, dokładnie i zgodnie z rzeczywistością określony tak, ażeby władze przełożone mogły na ich podstawie oprzeć wymiar kary i odszkodowania. Doniesienia powinny być doręczane przełożonemu drogomistrzowi.

Przepisy porządkowe na drogach publicznych, a w szczególności przepisy używania, ochrony i utrzymania dróg poniżej zamieszczone, obowiązany jest dróżnik gruntownie sobie przyswoić, ażeby we wszystkich okolicznościach związanych z ruchem na drogach mógł je pewnie i właściwie stosować.

I. Zakazy niszczenia dróg.

p. 1.

Zabrania się niszczyć i uszkadzać drogi publiczne oraz wszelkie przynależności i urządzenia drogowe.

p. 2.

Zabrania się włóczenia po drogach publicznych wszelkich przedmiotów mogących psuć drogę. Przedmioty takie winny być wiezione na kołach lub saniach.

p. 3.

Szerokość obręczy kół pojazdów winna być taka aby ciśnienie kół nie przekraczało 150 kg. na centymetr bieżący szerokości obręczy. Powierzchnia żelaznych obręczy stykająca się z jezdnią winna być zupełnie gładka przytem wyjątki są dopuszczalne tylko dla maszyn rolniczych ciągnionych po drogach. Jednakże koła takich maszyn nie powinny posiadać nierówności niszczących nawierzchnię drogi.

W związku z powyższem przepisem podaje się tablice szerokości obręczy czterokołowych wozów i dopuszczalnych ciężarów wozów wraz z ładunkiem.

TABLICA.

Szerokość obręczy kół w centym.	Dopuszczalny ciężar wozu w kilogr.	Szerokość obręczy kół w centym.	Dopuszczalny ciężar wozu w kilogr.
3,5	2,100	10,0	6,000
4,0	2,400	10,5	6,300
4,5	2,700	11,0	6,600
5,0	3,000	11,5	6,900
5,5	3,300	12,0	7,200
6,0	3,600	12,5	7,500
6,5	3,900	13,0	7,800
7,0	4,200	13,5	8,100
7,5	4,500	14,0	8,400
8,0	4,800	14,5	8,700
8,5	5,100	15,0	9,000
9,0	5,400	15,5	9,300
9,5	5,700	16,0	9,600

Umieszczone w tablicy szerokości obręczy kół dla odpowiednich ciężarów wozów wraz z ładunkiem stanowią wartości graniczne; stosowanie zatem szerszych obręczy jest dopuszczalne.

p. 4.

Zabrania się zanieczyszczać rowy przez wyrzucanie lub rozsypywanie ziemi, błota, nawozu, śmieci, zielska, pozostawianie padłych zwierząt, wylewanie nieczystości, wprowadzania na drogę odpływów urządzeń gospodarskich i fabrycznych, wreszcie przez rzucanie na drogę wszelkich przedmiotów i materjałów mogących kaleczyć nogi ludzi i zwierząt lub rwać obręcze gumowe pojazdów jako to: gruzu, gwoździ, drutu, ułamków metali, szkła i t.p.

Zwierzęta padłe na drodze publicznej winien właściciel ich usunąć w przeciągu 24 godzin: w przeciwnym razie będzie to uczynione na jego koszt przez organa zarządu gminnego.

p. 5.

Zabrania się tratować rowy, skarpy nasypów i wykopów, pasy przydrożne, przejeżdżać przez nie, przepędzać i wypasać bydło, zwierzęta pociągowe, trzodę i ptactwo domowe, skopywać pobocza (burty) i skarpy, zasypywać rowy, kanały i przepusty drogowe, oraz zaorywać drogę.

p. 6.

Zabrania się osobom nieuprawnionym korzystać z trawy rosnącej w rowach przydrożnych oraz na skarpach, poboczach i pasach przydrożnych.

p. 7.

Zabrania się bez pozwolenia Zarządu Drogowego składać na drodze wszelkiego rodzaju materjały, narzędzia, towary i t. p. Zakaz powyższy nie dotyczy chwilowego, a koniecznego założenia przedmiotów przy naładunku lub przeładunku.

p. 8.

Zabrania się rozkładać otwarte ogniska w odległości mniejszej niż 150 m. od mostów drewnianych lub konstrukcji mieszanej żelazno-drewnianej, zaopatrzonych w odpowiednie tablice ostrzegawcze, oraz palić tytoń na takich mostach. Również zabrania się przechodzić i przejeżdżać z ogniem lub niezamkniętym paleniskiem maszyn po mostach z drewnianemi podkładami, wreszcie rozkładać ogień, zakładać popasy lub noclegi pod wszelkiemi mostami.

p. 9.

Zabrania się bez specjalnego pozwolenia przeciągać lub przewozić ciężary przekraczające dopuszczalne obciążenie mostu wskazane na tablicy przy wjeździe. W razie potrzeby wzmocnienia mostu, koszta z tem wzmocniem związane, a określone przez Zarząd Drogowy ponosi przewożący.

II. Przepisy dotyczące ruchu na drogach.

p. 10.

Ruch pieszy wzdłuż drogi winien odbywać się tylko na specjalnych ścieżkach lub chodnikach, a w braku zaś tych urządzeń na poboczach (burtach) drogi. W razie niemożności użycia poboczy ruch pieszy może odbywać się na jezdni lecz jaknajdalej od środka drogi.

Ruch pieszy grupami (pochody, procesje, pogrzeby i t. p. powinien o ile możności zajmować tylko prawą połowę jezdni (w kierunku ruchu).

p. 11.

Ruch jakichkolwiek pojazdów i zwierząt pędzonych prowadzonych na drogach powinien odbywać się po prawej stronie drogi, wyprzedzani zbaczają na prawo (w kierunku ruchu) — wyprzedzający na lewo.

Przy mijaniu pojazdów jadących, lub zwierząt idących w przeciwnym kierunku należy usuwać się ze swojemi pojazdami, lub zwierzętami na prawo.

Ruch pojazdów i zwierząt pędzonych lub prowadzonych na drogach bitych i brukowanych winien odbywać się na twardej nawierzchni. Nie na twardej powierzchni ruch ten może odbywać się tam gdzie istnieją miekkie letnie tory.

p. 12.

Szybkość ruchu na drogach publicznych nie może zagrażać bezpieczeństwu osób z nich korzystających i winna być taką, aby woźnice, cykliści i jeźdźcy w każdej chwili i przy wszelkich okolicznościach mogli dostosować się do wymagań bezpieczeństwa ruchu publicznego, oraz ochrony dróg i mostów.

Na ostrych skrętach, skrzyżowaniach dróg i mostach drewnianych lub konstrukcji mieszanej żelazno-drewnianej, dłuższych nad 20 metrów, zabrania się jechać z szybkością większa niż 6 km. na godzinę (szybkość konia w stępie.)

Na skrzyżowaniach dróg w polach i miejscowościach otwartych prowadzący pojazd ma pierwszeństwo przejazdu przed zbliżającemi się po swojej lewej stronie, a winien ustąpić pierwszeństwa zbliżającym się ze swej prawej strony.

p. 13.

Wszelkie pojazdy zaprzęgowe, utrzymywane w celach zarobkowych dla przewozu ciężarów i osób, z wyjątkiem pojazdów osobowych nie więcej niż 4 miejsca, winny być zaopatrzone w hamulce.

Do hamowania wozów zabrania się używać łańcuchów, haków lub innych przyrządów któreby niszczyły drogę.

Wyjątkowo urządzenia takie mogą być używane podczas gołoledzi.

p. 14.

Obrys pojazdu, to jest szerokość jego — łącznie ze wszystkiemi występami, lub szerokość ładunku pojazdu, będącego w ruchu na drodze publicznej nie może przekraczać 2,5 metra, o ile nie otrzymano zezwolenia właściwego zarządu drogowego.

Wysokość pojazdu z ładunkiem nie może przekraczać 4 metrów nad powierzchnią drogi.

p. 15.

Każdy zaprząg winien mieć swego woźnicę. Wyjątek dopuszczalny jest tylko przy taborach, gdzie jeden woźnica może prowadzić dwa wozy, jeden za drugim, zaprzężone najwyżej w jednego konia każdy.

p. 16.

Bezpośrednio jeden za drugim nie może jechać więcej niż 6 wozów. Odległość pomiędzy grupami po 6 wozów winna wynosi najmniej 30 metrów.

p. 17.

Konie w zaprzęgu na drogach publicznych winny być okiełzane.

Zaprząg winien być taki, aby woźnica w każdej chwili mógł panować nad pojazdem.

p. 18.

Woźnicy podczas jazdy zabrania się spać na wozie i opus zczać go bez dozoru.

Zabrania się również urządzać postoje na drodze.

W razie przypadkowego wstrzymania jazdy należy wóz sprowadzić na prawą stronę jezdni (w kierunku ruchu), jaknajdalej od środka drogi i przy odejściu woźnicy od wozu konie wyprządz.

p. 19.

Wszystkie pojazdy, znajdujące się na drogach publicznych, po za obrębem miejsca zamieszkania właściciela (wsi, osady, miasta i t. d.), z wyjątkiem osobowych pojazdów, nie służących dla celów zarobpowych—winny mieć napisy, względnie być zaopatrzone w tablicę o wymiarach niemniej niż 25×15 cm, umieszczoną z lewej strony pojazdu, a zawierającą jasno i czytelnie wypisane w języku polskim imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela lub też nazwę i adres firmy, fabryki, majątku i t.p,

p. 20.

Każdy pojazd, znajdujący się nocą na drodze publicznej, a w taborach pierwszy i ostatni pojazd, winien być z nastaniem ciemności oświetlony przynajmniej jednem białem światłem, widocznem zdaleka.

p. 21.

Każda osoba, jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych, winna się zaopatrzyć w imienną kartę rowerową, bez fotografji, wydaną przez władze administracyjne I instancji na stosowną piśmienną prośbę.

Kartę powyższą winni używający rowerów na drogach publicznych mieć przy sobie i okazywać na żądanie dróżnika.

p. 22.

Rowery, używane do jazdy na drogach publicznych, winny być zaopatrzone w dobrze działający hamulec, oraz w dzwonek, jako sygnał ostrzegawczy, a z chwilą nastania zmroku w zapaloną latarkę o białem świetle.

Zabrania się używać przy jeździe na rowerze innych przyrządów jako sygnałów dźwiękowych.

p. 23.

Jadący na rowarach po drogach bitych lub brukowanych mogą używać poboczy (burt) o ile to nie utrudnia ruchu pieszego odbywającego się po tych poboczach.

Zabrania się używać do jazdy na rowerze chodników w obrębie miast i miejsc zamieszkałych.

p. 24.

Rowery z przystosowanemi motorami (silnikami) napędowemi podlegają przepisom o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych.

p. 25.

Zabrania się pędzić drogą publiczną zwierzęta bez dostatecznego dozoru, a mianowicie: jeden poganiacz może pędzić najwyżej 15 sztuk koni lub bydła, względnie 40 sztuk owiec lub trzody chlewnej.

Przepis powyższy nie stosuje się do pędzenia bydła z miejsca postoju na pastwisko i odwrotnie.

p. 26.

Zabrania się pozostawiać dzieci na jezdni dróg publicznych bez opieki, oraz wypuszczać na drogi zwierzęta i ptactwo domowe.

p. 27.

Zabrania się jeździć saniami po drogach publicznych bez dzwonków lub grzechotek.

Zabrania się również używać sani bez dyszla lub hołobli mających zaprząg tylko z postronków lub pasów.

p. 28.

Zabrania się przewozić ciężary ne drogach publicznych saniami, których płozy mają w części dolnej mniej niż 120 ctm. długości i mniej niż 10 ctm. szerokości.

p. 29.

Zabrania się wozić drogą publiczną bez przykrycia lub też wystawiać wzdłuż drogi lub przy drodze przedmioty, mogące płoszyć zwierzęta pociągowe i bydło, względnie wywoływać u ludzi przestrach lub obrzydzenie.

III. Utrzymanie zajazdów.

p. 30.

Właściciele lub dzierżawcy zakładów lub urządzeń związanych z postojem pojazdów (restauracyj, karczem, składów i t. p.) mają obowiązek utrzymywania zajazdów i dojazdów do tychże w stanie należytej czystości; do nich też należy ustawianie i utrzymywanie znaków z tablicami głoszącymi zakaz urządzania postoju na jezdni i poboczach drogi przed zajazdem.

IV. Odległość budowli, ogrodzeń i t.p. od drogi publicznej.

p. 31.

Najmniejsza odległość w poszczególnych wymienionych w niniejszym paragrafie zakładów i urządzeń od zewnętrznego brzegu rowu lub stopy nasypu drogowego winna wynosić kuźni 6 mtr, pieców cegielnianych i wapiennych 10 mtr, wiatraków 20 mtr, zbiorników na materjały łatwopalne większych o pojemności ponad 200 m^3 40 mtr, zbiorników mniejszych 20 mtr, kopalni gliny, piasku, żwiru, torfu, kamieniołomów, odkrywek i t. p. 5 mtr, budynków i studni 3,5 mtr, wszelkich ogrodzeń 0.75 mtr.

p. 32.

Odległości w jakich mają być ustawiane budowle ogrodzenia i t. p., należy obliczać:

a) dla dróg z rowami bocznemi względnie z płaskiemi ściekami, oraz dla dróg położonych w wykopach — od górnej krawędzi zewnętrznego zbocza rowu, ścieku lub wykopu.

b) Dla dróg w nasypach bez rowów bocznych od stopy nasypu drogowego.

c) Dla dróg położonych w poziomie gruntów przyległych bez rowów bocznych od linji odległej o 2 mtr. od brzegu drogi.

Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dn. 10 kwietnia 1928 r.

128.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do P. P. Starostów Województwa Lubelskiego

w sprawie udzielenia exequatur Panu Stefanowi Henrykowi Brunowi, Generalnemu Konsulowi Honorowemu Republiki Finlandzkiej.

L. 4774/Pr,

Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej udzielił exequatur Panu Stefanowi Henrykowi Brunowi, Generalnemu Konsulowi Honorowemu Republiki Finlandzkiej ną obszar Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Warszawie.

W związku z powyższem polecam P. P. Starostom użyczyć wspomnianemu Konsulowi wszelkiej należnej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Wojewoda Lubelski
w z. (—) *Karasiński.*

Lublin, dnia 6 kwietnia 1928 roku.

129.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do P. P. Starostów Województwa Lubelskiego

w sprawie udzielenia exequatur P. Janowi Ignacemu Majewskiemu Konsulowi Honorowemu Republiki Finlandzkiej.

L. 4525/P.r.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej udzielił exequatur Panu Janowi Ignacemu Majewskiemu, jako Konsulowi Honorowemu Republiki Finlandzkiej z siedzibą w Warszawię na obszar Województw: Warszawskiego, Białostockiego, Wileńskiego, Nowogródzkiego, Poleskiego i Lubelskiego.

W związku z powyższem użyczą Panowie Starostowie wymienionemu Konsulowi wszelkiej należnej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Wojewoda Lubelski
w z. (—) *Karasiński.*

Lublin, dnia 6 kwietnia 1928 roku.

130.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do P. P. Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie odebrania debitu pocztowego czasopismu „Głos Pracy".*

L. 1110/BP.

Na podstawie art. 14 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie prasowem (Dziennik Ust. Nr. 45 poz. 398.) Minister Spraw Węwnętrznych odebrał debit pocztowy czasopismu p. t. „Głos Pracy", wydawanenu w Lille (Francja) w języku polskim i zakazał jego rozpowszechniania na obrzarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Powyższe podaję do wiadomości i odpowiedniego zarządzenia.

Za Wojewodę Lubelskiego
w z. (—) *E. Kocuper.*
Naczelnik Wydziału Bezp. Publ.

Lublin, dnia 29 marca 1928 r.

131.

Okólnik Nr. 29.

Wojewody Lubelskiego do wszystkich P. P. Starostów, P. P. Prezydentów miast Lublina i Siedlec oraz Burmistrzów miast i Wójtów gmin Województwa Lubelskiego *w sprawie opłat stemplowych i świadectw, wydawanych przez urzędy samorządowe.*

L. 2669/AD.

Podania, wnoszone — zgodnie z właściwemi przepisami do urzędów samorządowych oraz świadectwa, wydawane przez te urzędy, nie podlegają opłatom stemplowym, przewidzianym w rozdziale trzydziestym względnie trzydziestym pierwszym ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P Nr. 98 poz. 570) także wówczas, gdy sprawa należy do poruczonego zakresu działania urzędu samorządowego. Zasadę tę stosuje się również do tych podań wniesionych zgodnie z właściwemi przepisami do urzędu samorządowego, które następnie urząd ten przesyła urzędowi państwowemu, celem merytorycznego załatwienia (art. 140 ustęp drugi), np. do odwołań od wymiaru państwowego podatku od nieruchomości, wnoszonych w myśl § 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 523).

Jeżeli według obowiązującego przepisu ustawowego podanie pewnego rodzaju może być wniesione bądź do urzędu państwowego bądź do urzędu samorządowego, to kwestja, czy należy się opłata stemplowa (na rzecz Państwa) czy też opłaty tej pobierać nie należy (a natomiast należy pobrać opłatę samorządową, o ile przez dany związek została wprowadzona (rozstrzyga się według tego, do jakiego urzędu podanie zostało wniesione faktycznie.)

Jeżeli według obowiązujących przepisów podanie należało wnieść do urzędu państwowego, a faktycznie wniesiono je do urzędu samorządowego, to w razie zwrócenia podania petentowi przez urząd samorządowy i ponownego wniesienia przez stronę do urzędu państwowego, jak również w razie bezpośredniego przesłania przez urząd samorządowy urzędowi państwowemu — ten ostatni zażąda uiszczenia opłaty stemplowej.

Powyższe podaję Panom na skutek okólnika Nr. 33 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 9 marca br. L: O. B. 487/1/28 do wiadomości i stosowania — zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 28 lutego br. Nr. D. V. 7166/6/27.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Dr. Grużewski.*

Lublin, dnia 3 kwietnia 1928 r.

132.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do P. P. Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie wykonania rozporządzenia z dn. 24.II.1928 (Dz. U Nr. 25 poz. 210) o zalesianiu grunów ornych.*

L. 1806/RW.

W związku z reskryptem Ministerstwa Rolnictwa Nr. 578/L. 2 z dn. 21.III. 1928 r. komunikuje co następuje:

W dniu 7.III. r. b. weszło w życie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 24.II. 1928 r. o zalesianiu gruntów, podlegających obowiązkowi parcelacyjnemu. Rozporządzenie to ogłoszone w Dzienniku Ustaw Nr. 25 poz. 210 uzależnia możność zalesiania gruntów ornych, podlegających (w myśl pkt, e. art. 2 oraz art. 4 ustawy o wykonaniu reformy rolnej Dz. U. Nr. 1 — 1926 r. poz. 1) obowiązkowi parcelacyjnemu od uprzedniego uzyskania przez właściciela zezwolenia władzy. Zezwolenie takie może być udzielone przez Wojewodę w porozumienin z Prezesem Okręgowego Urzędu Ziemskiego tylko w wypadkach przewidzianych w pkt. od a do d cz. 2 art. 1. rozporządzenia.

Uzyskanie przez właściciela gruntu zezwolenia na zalesienie stwarza dla niego nie tylko prawo lecz również obowiązek zalesienia. Wynika to wyraźnie z cz. 2 art. 2, który stanowi, że grunty niezalesione w terminię wskazanym w zezwoleniu będą uznawane za grunty leśne w rozumieniu rozporządzenia z dn. 24.VI. 1927 r. o zagospodarowaniu lasów, niestanowiących własności Państwa (Dz. U. Nr. 57 poz. 504) co pociąga za sobą stosowanie do tych gruntów przepisów art. 5. b tego rozporządzenia co do obowiązku zalesienia.

Grunty, na których po uzyskaniu zezwolenia dokonano zalesienia, tym samym stają się gruntami leśnymi, do których w myśl art. 3 należy stosować przepis art. 7 rozp. z dn. 24.VI. 27 r. o zwolnieniu od podatków, jeżeli grunty nowozalesione uznane będą za nienadające się do innej niż leśna uprawy. Grunty zalesione bez uprzedniego uzyskania zezwolenia, bądą wprawdzie również gruntami leśnymi w rozumieniu rozp. z dn. 24.VI-27 r. o zagospodarowaniu lasów, jednakże będą one podlegały obowiązkowi parcelacyjnemu bez względu na ich obszar.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Rachwald.*

133.

Pismo okólne Woj. Lub. do P.P. Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie nowelizacji rozporządzenia z dn. 24.VI.1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności państwa.*

L. 1523/RW.

Na skutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa z dn. 8 marca 1928 r. Nr. 546/L. 2 w sprawie nowelizacji rozporządzenia z dn. 24.VI.1927 r. (Dz. Ustaw Nr. 57 poz. 504) poniżej wyjaśniam.

Praktyka wykazała, że przepisy karne, zawarte w art. 38—48 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI.1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa, a także przepisy ogólnej ustawy karnej nie dają możności pociągnięcia do odpowiedzialności za takie obchodzenie się z lasem, które w konsekwencji powoduje zniszczenie pojedyńczych drzew lub nawet całych drzewostanów. Nie było dotąd czynem karalnem w rozumieniu ustawowem, jeżeli np. właściciel lasu sam wywołał pożar lasu, aby w ten sposób uzyskać możność wyrębu drzewostanów, albo np. podciął korzenie lub obciosał korę drzew, aby w ten sposób spowodować uschnięcie i konieczność wyrębu, albo wreszsie np. wywołał sam zniszczenie lasu przez wprowadzenie doń szkodliwych owadów leśnych.

Skoro art. 42 i 43 rozporządzenia z dn. 24.VI. 1927 r. przewiduje kary za bezprawne cięcie drzew, to w analogiczny sposób należy traktować—wszystkie te czynności, które są dokonywane z zamiarem zniszczenia poszczególnych drzew lub całych drzewostanów. Temu brakowi przepisów karnych rozporządzenia z dn. 24.VI.1927 r. zaradziła nowela z dn. 24.II. 1928 r. ogłoszona w Dzienniku Ustaw Nr. 21 poz. 179. W art. 42 i 43 wprowadzono jako osobne pojęcie czynu karalnego bezprawne niszczenie drzew, pod które to pojęcie podpadają wszelkie możliwe czynności bezprawne, powodujące zniszczenie pojedyńczych drzew lub całych drzewostanów.

Podając powyższe do wiadomości polecam winnych bezprawnego niszczenia w jakiejbądź formie drzew lub drzewostanów karać z całą surowością prawa.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Rachwald.*

Lublin, dn. 6 kwietnia 1928 r.

134.

Ogłoszenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Lubelskiego zostały wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków następujące stowarzyszenia:

Postanowienia Wojewody		Nr. rejestru	NAZWA STOWARZYSZENIA	Siedziba stowarzyszenia	
DATA	LICZBA			miejscowość	powiat
13. I. 1928	10717/BP	1115	T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej	Popielowo gm. Korytnica	Węgrowski
„	10723/BP	1116	T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej	Gałęzów gm. Bychawa	Lubelski
19. I. 1928	10721/BP	1117	Kółko Rolnicze	Smugi gm. Jastków	Lubelski
„	10726/BP	1118	Kółko Rolnicze „Rolnik"	Jaroszewice gm. Bełżyce	Lubelski
„	251/BP	1119	Klub Obywatelski	Biała Podlaska	Bialski
„	10894/BP	1120	Wiejskie Kółko Myśliwskie	Makarówka gm. Swory	Bialski
„	10895/BP	1121	Kółko Rolnicze	kol. Rokitno gm. Telatyn	Tomaszowski
„	10984/BP	1122	T-wo Gimnastyczne „Sokół"	Siedlce	Siedlecki
20. I. 1928	11061/BP	1123	Kółko Rolnicze „Wspólna Praca"	Małków gm. Kryłów	Hrubieszowski
„	11100/BP	1124	Kółko Rolnicze im. Tad. Kościuszki	kol. i gm. Wojciechów Nr. 1	Lubelski
„	11131/BP	1125	Kółko Rolnicze	Wysoczyn g. Sobienie Jeziory	Garwoliński
„	11352/BP	1126	Kółko Rolnicze „Jutrzenka"	Uścimów	Włodawski
25. I. 1928	295/BP	1127	Kółko Księży Pref. diec. Podlaskiej	Siedlce	Siedlecki
4.II. 1928	554/BP	1128	Zw. Obr. Wierzytel. i Prawa Własn.	Lublin	Lubelski
9.II. 1928	10727/BP	1129	Stow. Dobroczyn. „Gemiłus Chesed"	Chodel	Lubelski
„	10796/BP	1130	Stow. Dobroczyn. „Gemiłus Chesed"	Kazimierz Dolny	Puławski
10.II. 1928	661/BP	1131	Stow. Techników Woj. Lubelskiego	Lublin	Lubelski
16.II. 1928	766/BP	1132	Kółko Rolnicze	Czartowica gm. Tyszowice	Tomaszowski
„	651/BP	1133	„Kółko Rolnicze „Placówka"	Nałęczów	Puławski
„	652/BP	1134	Kółko Rolnicze im. St. Staszica	kol. i gm. Wojciechów Nr. 3	Lubelski
„	660/BP	1135	Kółko Rolnicze	Wilkołaz	Janowski
„	656/BP	1136	Związek Rzemieślników Chrześcijan	Sokołów	Sokołowski
24.II. 1928	547/BP	1137	T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej	Roguszyn Stary gm. Borze	Węgrowski
„	10398/BP	1138	Zw. Drobnych Roln. woj. Lubelskiego	Zamość	Zamojski
28 II. 1928	883/BP	1139	T-wo Hodowców gołębi poczt. i rasow.	Hrubieszów	Hrubieszowski
29.II. 1928	22/BP	1140	T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej	Płoskie gm. Mokre	Zamojski
„	63/BP	1141	T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej	Czarnystok gm. Radecznica	Zamojski
1.III.1928	65/BP	1142	T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej	Szychowice gm. Kryłów	Hrubieszowski
14.III.1928	1199/BP	1143	Kółko Rolnicze „Postęp"	Mołodjatycze	Hrubieszowski
„	1201/BP	1144	Kółko Rolnicze „Swit"	Kajetanówka gm. Białopole	Hrubieszowski

Postanowienia Wojewody		Nr. rejestru	NAZWA STOWARZYSZENIA	Siedziba stowarzyszenia	
DATA	LICZBA			miejscowość	powiat
„	1200/BP	1145	Kółko Rolnicze „Gospodarz"	Modryń gm. Mircze	Hrubieszowski
„	1220/BP	1146	Kółko Rolnicze „Podlasie"	Jasionka	Siedlecki
„	1202/BP	1147	T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej	Bodaczów gm. Sułów	Zamojski
„	1148/BP	1148	T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej	Żółtańce gm. Krzywiczki	Chełmski
„	1175/BP	1149	T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej	Gręzówka gm. Dębie	Łukowski
15.III.1928	132/BP	1150	T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej	Wercekanie gm. Tarnawatka	Tomaszowski
„	133/BP	1151	T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej	Kazimierówka gm. Tyszowce	Tomaszowski
„	583/BP	1152	T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej	Kopcie gm. Grębków	Węgrowski
„	555/BP	1153	T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej	Nurzyna gm. Celiny	Łukowski
„	557/BP	1154	T-wo Ochotniczej Straży Pożarnej	Róża Stara gm. Prawda	Łukowski

B.

135.

Ostrzeżenie w sprawie włóczęgostwa i wyłudzania wsparć.

L. 1181/Sm.

Podaje się do publicznej wiadomości, że według zawiadomień Wojewodów: Białostockiego, Kieleckiego, Krakowskiego, Łódzkiego, Nowogródzkiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego oraz sprawozdań Starosty Łukowskiego — włóczą się po kraju i wyłudzają na koszt swych gmin przynależności datki pieniężne niżej wyszczególnieni:

1. Cabanowie Estera i Izrael z m. Dąbrowy pow. Sokólskiego.

2. Omen Marjan z gm. Myszyniec, pow. Ostrołęckiego.

3. Lach Józef, syn Ewy, ur. 1906 r. z Kielc.

4. Oromski Jan, s. Stanisława i Marji, l. 23 z Kielc.

5. Sosnowicki Józef, s. Andrzeja i Marjanny, lat 30, przynależny do wsi Zarezce, gm. Węgleszyn, pow. Jędrzejowski.

6. Musiał Wincenty, przynależny do wsi Stągniewica, gm. Kowala, pow. Miechowski.

7. Badura Marjanna, c. Piotra, ur. 11/VI.—1898 r., przynależna do gm. Szanica, pow. Stopnicki.

8. Gajewski Stefan, s. Stetana i Bronisławy, przynależny do gm. Pilica, pow. Olkuski.

9. Rozłach Jan, s. Franciszką i Juljanny, przynależny do gm. Pilica, pow. Olkuski.

10. Garni Piotr Jan, s. Piotra i Pauliny, ur. 1895 r., przynależny do m. Zawiercia.

11. Chyra Józef, s. Jana i Marjanny, ur. 1891 r., ze wsi Truskolasy, gm. Panki, pow. Częstochowski.

12. Goleński Wawrzyniec, ur. w r. 1854 w gm. Zatoka, pow. Bochnia.

13. Wawrzonek Michał l. 28, z Dębicy, pow. Kopczyce.

14. Jaros Tomasz, ur. w 1899 r., s. Tomasza i Marji z Łodzi.

15. Szendel Józef, ur. w r. 1858 r. s. Jana i Brygidy z Łodzi.

16. Sobczyk Józef, ur. w r. 1892, s. Andrzeja i Zuzanny z Kalisza.

17. Grzeszkoski Józef, ur. w r. 1876, s. Władysława i Walerji z Kalisza.

18. Wagner Karol-Herman, ur. w r; 1905, s. Hermana i Otylji z Łodzi.

19. Augustyniak Florentyna z gm. Miedzieża, pow. Końskie, miejsce zamieszkania gm. Rajca pow. Nowogródzkiego.

20. Mikulewicz Adam, l. 28, s. Jana ze wsi Zarzecze, gm. Pierszajskiej, pow. Wołożyńskiego.

21. Holiszowski Władysław, ur. w 1902 r. w gm. Siółko pow. Kałusz, s. Andrzeja i Paraśki z Rybijów.

22. Passaschkoff (Pasaszków) Piotr, s. Mikołaja i Wałochja, ur. w 1899 r. w Kursku ożeniony z Anną Koźmińską, córką Petroneli, — z Monasterzysk, pow. Buczacz.

23. Siedlarskie Józefa i Leokadja, córki Andrzeja i Konstancji z kol. Ciężkie, gm. Wojcieszków, pow. Łukowski.

Ze względu na to, że wyżej wymienione osoby nie posiadają prawa do opieki trwałej w podanych gminach, względnie prawo to już utracili, przeto dla zapobieżenia dalszym nadużyciom ich strony, Urząd Wojewódzki podając powyższe do wiadomości zwraca uwagę, że ewentualnie udzielone wsparcia zwracane nie będą.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
w z. (—) *Majewski.*

Lublin, dn. 22 marca 1928 r.

136.

Rozszerzenie granic miasta Garwolina.

L. 2229/Sm.

„W dzienniku ustaw Nr. 40 poz. 390 ogłoszone zostało Rozporządzenie Rady Ministrów z 14.III.1928 r. z mocą obowiązującą z dniem 1.IV. b.r. o wyłączeniu z gminy wiejskiej Wola Rębkowska w powiecie garwolińskim wsi Budzeń, pól Kolonji Budzeń o obszarze 59 ha 35 a (106 morgów), kol. Garwolin (Księżyzna poduchowa) o obszarze 101 ha 9 a (182 morgów), zaś z gminy wiejskiej Górzno w tymże powiecie: kolonji Gracjanów o obszarze 142 ha 77 a (255 morgów), kolonji Czyszków — place o obszarze 2 ha a (5 morgów) oraz Kolonje Klin-Jaworskiego o obszarze 1 ha 68 a (3 morgi) i włączenia wyżej wymienionych miejscowości i terenów do gminy miejskiej Garwolina w tymże powiecie".

Naczelnik Wydziału
(—) *Szaynowski.*

137.

Zmiana granic gminy Kościeniewicze i Huszcza w powiecie bialskim.

L. 2364/Sm.

„W dzienniku Ustaw Nr. 42/928 poz. 414 ogłoszonem zostało rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z 13.III. b.r. z mocą obowiązującą z dniem 1 kwietnia b.r. o wyłączeniu z gminy Kościeniewicze powiat Biała-Podlaska wsi Wiski i włączeniu do gminy Huszcza w tymże powiecie".

Naczelnik Wydziału
(—) *Szaynowski.*

138.

Zmiana granic gminy Zahajki i Szóstka w powiecie radzyńskim.

L. 2363/Sm.

„W Dzienniku Ustaw Nr. 41/928 poz 404 ogłoszonem zostało rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z 13.III. b.r. z mocą obowiązującą z dniem 1 kwietnia b.r. o wyłączeniu z gminy Zahajki w powiecie radzyńskim kolonji Augustówka o obszarze 250 ha 26 a i włączeniu do gminy Szóstka w tymże powiecie.

Naczelnik Wydziału
(—) *Szaynowski.*

139.

Komunikat Komisji do badań zmian kosztów utrzymania w Lublinie.

DZIENNY KOSZT UTRZYMANIA.

	Artykuły	Norma		Luty 1928 r.	Marzec 1928 r.
1.	Chleb żytni pytlowy	1,23	klg.	73,80	79,95
2.	Mąka pszenna	0,25	„	22,50	25,00
3.	Kasza jęczmienna	0,05	„	3,50	3,75
4.	Fasola	0,05	„	3,75	3,75
5.	Kartofle	1,50	„	21,00	21,00
6.	Ryż	0,15	„	20,25	20,25
6.	Mleko	0,75	ltr.	22,50	22,50
7.	Jajka	1,5	szt.	30,00	25,50
9.	Słonina	0,1	klg.	34,00	34,00
10.	Masło	0,065	„	37,375	40,625
11.	Mięso wołowe	0,25	„	62,50	63,75
12.	Kiełbasa	0,07	„	23,80	23,80
13.	Sól	0,01	„	3,20	3,20
14.	Cukier	0,11	„	15,95	15,95
15.	Kawa zbożowa	0,04	„	12,00	12,00
16.	Herbata	0,01	„	25,00	25,00
17.	Węgiel kamienny	6,15	„	43,05	43,05
18.	Nafta	0,4	ltr.	22,00	22,00
19.	Mieszkanie	1.	izba	32,00	33,00
20.	Mydło	0,04	klg.	8,80	8,80
21.	Woda	4.	wiadra	2,20	2,20
22.	Gazety	1.	egz.	20,00	20,00
23.	Wpis w szkole	1.	wpis	22,00	22,00
24.	Zeszyty	0,22		1,10	1,10
25.	Fryzjer	0,033		1,98	1,98
26.	Teatr	0,067		8,04	8,04
				572,295	582,195

Co wynosi 1,72 % zwyżki kosztów utrzymania.

Przedstawiciel M-stwa Pr. i Op. Społ. Przewodniczący Komisji: (—) *S. Czarniecki.*

Przedstawiciel M-stwa Przem. i Hand. (—) *S. Kryński.*

Przedstawiciel Magistratu m. Lublina: (—) *A. Pigłowski.*

Przedstawiciel Wojskowości.

Przedstawiciel Rady Zw. Zawodowych.

140.

Ceny artykułów pierwszej potrzeby w Lublinie za miesiąc marzec 1928 r.

Artykuły	Ilość	Przeciętna za luty 1928 rok	Marzec 1928 r. III tydz.	IV tydz.	Przeciętna
Chleb żytni pytlowy	1 klg.	0,60	0,60	0,70	0,65
Mąka pszenna	„	0,90	0,95	1,05	1,00
Kasza jęczmienna	„	0,70	0,75	0,75	0,75
Fasola	„	0,75	0,75	0,75	0,75
Kartofle	„	0,14	0,14	0,14	0,14
Ryż	„	1,35	1,35	1,35	1,35
Mleko	1 ltr.	0,30	0,30	0,30	0,30
Jajka	1 szt.	0,20	0,16	0,18	0,17
Słonina	1 klg.	3,40	3,40	3,40	3,40
Masło	„	5,75	6,00	7,50	6,625
Mięso wołowe	„	2,50	2,50	2,60	2,55
Kiełbasa	„	3,40	3,40	3,40	3,40
Sól	„	0,32	0,32	0,32	0,32
Cukier	„	1,45	1,45	1,45	1,45
Kawa zbożowa	„	3,00	3,00	3,00	3,00
Herbata	„	25,00	25,00	25,00	25,00
Węgiel kamienny	„	0,07	0,07	0,07	0,07
Nafta	1 ltr.	0,55	0,55	0,55	0,55
Mydło	1 klg.	2,20	2,20	2,20	2,20
Mieszkanie	1 izba	9,60			9,90
Woda		0,005			0,005
Gazety		0,20			0,20
Wpis w szkole		0,22			0,22
Zeszyty		0,05			0,05
Fryzjer		0,60			0,60
Teatr		1,20			1,20

Lublin, dnia 2 kwietnia 1928 r.

C.

1) Pozwolenia na uruchomienie komunikacyj samochodowych.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych Oddział Drogowy) w Lublinie, udzielił **Majerowi Erbesfeldowi,** zamieszkałemu w Zamościu, pozwolenia na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowego osobowego na przestrzeni Szczebrzeszyn — Lublin na przeciąg jednego roku, licząc od dnia 28 lutego 1928 r. do dnia 28 lutego 1929 r., ustanawiając następującą taksę i rozkład jazdy.

Za przejazd.

Skąd — Dokąd	Osoby cywilnie	Wojsk. i urzędn. państw. za okaz. legitymacji
Ze Szczebrzeszyna do Zamościa lub odwrotnie	2.10 zł.	1.70 zł.
z Zamościa do Izbicy lub odwrotnie	2.20 „	1.80 „
z Izbicy do Krasnegostawu lub odwrotnie	1.20 „	1.00 „
z Krasnegostawu do Fajsławic lub odwrotnie	2.00 „	1.60 „
z Fajsławic do Piask Lut. lub odwrotnie	1.00 „	0.80 „
z Piask Lut. do Lublina lub odwrotnie	2.40 „	1.90 „
ze Szczebrzeszyna do Lublina lub odwrotnie	10.90 „	8.70 „

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Wyjeżdża	godzina		Przyjeżdża	godzina
z Szczebrzeszyna	14.30	do	Zamościa	15.30
z Zamościa	15.40	do	Izbicy	16.15
z Izbicy	16.20	do	Krasnegostawu	16.50
z Krasnegostawu	16.55	do	Łopiennika	17.25
z Łopiennika	17.30	do	Fajsławic	17.50
z Fajsławic	17.55	do	Piask Lut.	18.10
z Piask Lut.	18.15	do	Lublina	19.15
z Lublina	7.00	do	Piask Lut.	8.00
z Piask Lut.	8.05	do	Fajsławic	8.15
z Fajsławic	8.20	do	Łopiennika	8.30
z Łopiennika	8.35	do	Krasnegostawu	8.55
z Krasnegostawu	9.00	do	Izbicy	9.25
z Izbicy	9.30	do	Zamościa	10.25
z Zamościa	10.30	do	Szczebrzeszyna	11.15

Obciązenie samochodu nie może przekraczać 19 osób włącznie z kierowcą i 180 kg. bagażu ręcznego.

Inspekcyjna służba drogowa korzysta z przejazdu bezpłatnie na odcinkach drogi powierzonych ich dozorowi.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Okr. Dyr. Rob Publ. w Lublinie) udzielił pozwolenia **Kazimierzowi Szawłowskiemu,** zamieszkałemu w Siedlcach na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowego osobowego na linji Siedlce — Sokołów, Siedlce — Niemojki naprzeciąg jednego roku do dnia 28 lutego 1929 roku.

Opłatę za przewóz osób, bagażu, towarów oraz rozkład jazdy na mocy upoważnienia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 30.XII.1922 r. L.XI — 2871 zatwierdzam jak następuje:

Opłata za przejazd.

Skąd — Dokąd	Osoby cywilne	Wojsk. i urzędn. państw. za okaz. legitymacji
z Siedlec do Sokołowa lub odwr.	3.00 zł.	2.40 zł.
z Siedlec do Łosic „	3.20 zł.	2.60 zł.
s Łosic do Niemojk „	0.60 zł.	0.50 zł.
z Siedlec do Niemojk „	3.80 zł.	3.10 zł.

Bagaż ręczny do 10 klg. bezpłatnie.

Rozkład jazdy.

codziennie oprócz środy każdego tygodnia.

Wyjeżdża	godzina		Przyjeżdża	godzina
z Siedlec	9.45	do	Sokołowa	11.
z Sokołowa	14.30	do	Siedlec	15.45
z Siedlec	17.	do	Sokołowa	18.15
z Sokołowa	19.	do	Siedlec	20.15

Tylko w środy na przestrzeni: Siedlce — Łosice — Niemojki.

Wyjeżdża	godzina		Przyjeżdża	godzina
z Siedlec	9.	do	Łosic	9.40
z Łosic	9.45	do	Niemojk	11.
z Niemojk	15.	do	Łosic	15.40
z Łosic	15.45	bo	Siedlec	17.

L. 331/ogł.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych) pismem z dnia 27 lutego 1928 r. L. 15016/IX (4) 27, udzielił **Lejbie Wajnbergowi,** zamieszkałemu w Janowie Lubelskim, pozwolenia Nr. 79, na uruchomienie i utrzymanie osobowej komunikacji samochodowej na przestrzeni Janów Lubelski— st. kol. Szastarka na przeciąg jednego roku do dnia 31 października 1928 r.

Kursować będzie samochód autobus marki „Chewrolet" numer silnika 3459078 opatrzony znakiem rejestracyjnym LB 3546 o 18 miejscach siedzących.

Samochód autobus kursować będzie codziennie ściśle wedle rozkładu jazdy i niezależnie od ilości pasażerów i wagi towarów.

Opłata za przejazd:

Skąd — Dokąd	Osoby cywilne	Wojsk. i urzędn. państw. za okaz. legitymacji.
z Janowa do Modliborzyc lub odwrotnie	1.00 zł.	0.80 zł.
z Janowa do Polichny lub odwrotnie	2.00 zł.	1.60 zł.
z Janowa do Szastarki lub odwrotnie	3.00 zł.	2.40 zł.

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Wychodzi				Przychodzi		
z Janowa	godz.	3.—	do	Szastarki	godz.	4.30
z Szastarki	„	4.45	do	Janowa	„	6.15
z Janowa	„	10.—	do	Szastarki	„	11.30
z Szastarki	„	11.50	do	Janowa	„	13.20
z Janowa	„	16.30	do	Szastarki	„	18.—
z Szastarki	„	18.20	do	Janowa	„	19.50
z Janowa	„	20.45	do	Szastarki	„	22.15
z Szastarki	„	22.30	do	Janowa	„	24.00

Obciążenie samochodu nie może przekraozać 18 osób włącznie z kierowcą i 170 bagażu.

Inspekcyjna służba drogowa korzysta z przejazdu bezpłatnie na odcinkach drogi powierzonych ich dozorowi.

Przewozić nie wolno: nabitej broni, materjałów wybuchowych, łatwopalnych, żrących, cuchnących i brudzących.

Lubelski Urząd Wojewódzki — Okręgowa Dyr. Robót Publicznych w Lublinie udzielił **Zelmanowi Brawerowi** zamieszkałemu w Kraśniku pozwolenie na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego na przestrzeni: Annopol—Kraśnik—Lublin, na przeciąg jednego roku, licząc od dnia 7-go grudnia 1927 r. do dnia 30-go listopada 1928 r.

Kursować będzie samochód autobus marki „Ford" silnika 14699857 opatrzony znakiem rejestracyjnym LB—3560 o 16 miejscach siedzących.

Opłata za przejazd:

Skąd — dokąd	Osoby cywilne	wojsk. i urz. państw.
z Annopola do Kraśnika lub odwr.	2 zł. 80 gr.	2 zł. 20 gr.
z Kraśnika do Niedźwicy „	2 „ 70 „	2 „ 20 „
z Niedzwicy do Lublina „	2 „ 10 „	1 „ 70 „
z Annopola do Lublina „	7 „ 60 „	6 „ 10 „
z Kraśnika do Lublina „	4 „ 80 „	3 „ 80 „

Rozkład jazdy.

wyjeżdża	godzina	przyjeżdża	godzina
z Annopola	5	do Kraśnika	6
z Kraśnika	6.10	do Niedźwicy	7
z Niedzwicy	7.10	do Lublina	8
z Lublina	19.—	do Niedźwicy	19.50
z Niedźwicy	20.—	do Kraśnika	21.—
z Kraśnika	22.—	do Annopola	23.—

Obciążenie samochodu nie może przekraczać 16 osób włącznie z kierowcą i 150 klg. bagażu ręcznego.

Inspekcyjna służba drogowa korzysta z przejazdu bezpłatnie na odcinkach drogi powierzonych ich dozorowi.

2) Przetarg na budowę dróg w powiecie zamojskim.

L. 81.

Niniejszem Wydział Powiatowy ogłasza przetarg na budowę szos, który odbędzie się w biurze Wydziału Powiatowego **dnia 30 Kwietnia 1928 r.** o godz. 12 rano, przyczem Wydział Powiatowy w razie potrzeby może zarządzić ustny przetarg pomiędzy firmami przez siebie wybranemi. Wynik przetargu zostanie ogłoszony tegoż dnia, przyczem Wydział Powiatowy zastrzega sobie prawo wyboru kontrahenta niezależnie od podanej, najniższej ceny.

Do przetargu w dniu wyznaczonym zgłoszone będą: a) budowa 2,414 km. drogi powiatowej Wólka Łabuńska — Komarów oraz b) budowa około 9 km. drogi pow. Zamość—Skierbieszów, przyczem oferentom przysługiwać będzie prawo objęcia ofertą obu robót względnie jednej z nich, zaś Sejmikowi prawo oddania obu objektów budowy jednemu względnie różnym przedsiębiorcom. Firmy stające do przetargu winny dołączyć do oferty: 1) oświadczenie iż warunki przetargu w niniejszym ogłoszeniu zawarte są im znane i takowe przyjmują, 2) zgodę na upoważnienie w umowie Wydziału Powiatowego do wypłacania na ich rachunek robocizny lub należności za materjały w powiecie nabyte, a przez nich niewypłacone zgodnie z okólnikiem Urzędu Wojewódzkiemo w Lublinie L. 8257/Sm. z dn. 5.X. 1927 r., wreszcie 3) winni oferenci przed przetargiem złożyć w Kasie Wydziału Powiatowego kaucję w gotówce lub papierach wartościowych, przyczem wartość tych ostatnich liczoną będzie według kursu giełdowego. Do przyjęcia udziału w przetargu kaucja na budowę drogi Wólka Łabuńska—Komarów wynosi zł. 2500, — zaś drogi Zamość—Skierbieszów zł. 9000. Kaucja powyższa po ogłoszeniu wyników przetargu zostanie oferentom nie przyjętym zwrócona tegoż dnia lub następnego, oferentom przyjętym zatrzymana. Kontrahent przyjęty obowiązuje się w ciągu tygodnia zawrzeć z Wydziałem Powiatowym umowę na budowę odnośnego odcinka szosy. W razie gdyby przyjęty oferent odmówił podpisania umowy w podanym terminie lub się nie zgłosił do spisania umowy oznaczona wyżej kaucja przezeń złożona przechodzi na rzecz Wydziału Powiatowego.

Odbiór robót celem wypłaty należności będzie się uskuteczniał przedsiębiorcy za każdą poszczególną robotę lub dostawę zakończoną na długości najmniej 1 km. w całych liczbach hektometrów, przyczem z każdego wypłaconego rachunku będzie się przedsiębiorcy zatrzymywać 5% na uzupełnienie kaucji do kwoty zł. 20000, — odnośnie drogi Zamość — Skierbieszów i do zł. 5000, — odnośnie drogi Wólka Łabuńska—Komarów. Zwrot uzupełnionej kaucji nastąpi przedsiębiorcy nie później jak w miesiąc po ukończeniu budowy. Przedtem winien jednak przedsiębiorca złożyć w Wydziale Powiatowym zobowiązanie do poprawienia uszkodzeń i niedokładności jakie do dnia 15 listopada 1929 r. na budowanym przez przedsiębiorcę odcinku się okażą z upoważnieniem Wydziału Powiatowego na dokonanie poprawek na koszt przedsiębiorcy o ile on w terminie tygodniowym sam poprawek nie uskuteczni.

W razie ukończenia budowy w terminie wyznaczonym złożona przez przedsiębiorcę kaucja wraz z potrąceniami na uzupełnienie tejże przechodzi na rzecz Wydziału Powiatowego. W razie sporów na tle niniejszej umowy wynikłych rozstrzyga orzeczenie Sądu w Zamościu.

Dobór gatunków kamienia pozostawia się pp. oferentom z tem, że pochodzenie i gatunek muszą być w ofercie wymienione, a próbka kamienia dołączona. Przy wykonaniu budowy Oddziałowi Drogowemu Sejmiku przysługuje prawo poczynienia w razie gdyby to się okazało potrzebne zmian technicznych projektów, przyczem w tym wypadku obowiązują ceny jednostkowe w ofercie przedsiębiorcy podane.

Budowa drogi Wólka Łabuńska — Komarów, obejmuje wykonanie robót ziemnych na długości 2,414 metrów bieżących (km. 1,046 do km. 3,460), dostawę piasku i kamienia, wykonanie bruku z dzikiej kostki oraz budowę 5-ciu przepustów betonowych 60 c/m światła. Do robót betonowych winien być użyty tłuczeń i kamień zdeponowany na pierwszym kilometrze tejże drogi bez zapłaty za takowy. Roboty winny być wykonane w/g projektu, zgodnie ze szczegółowemi warunkami technicznemi i ślepym kosztorysem budowy, które obejrzeć można w Oddziale Drogowym Sejmiku w godzinach urzędowych. Termin nieodwołalny ukończenia budowy 1 Września rb.

Budowa drogi Zamość — Skierbieszów na długości 9 km. (km. 10,3 — 19,3) obejmuje wykonanie na całej partji robót ziemnych, dostawy piasku i kamienia, wykonanie bruku z dzikiej kostki oraz niezbędnej ilości przepustów betonowych, wreszcie mostu drewnianego dług. 20,4 na palach dębowych. Roboty winny być wykonane według ustalonych przez

Wydział Powiatowy warunków technicznych. Termin ukończenia budowy 1 listopada 1928 r.

Wobec tego, iż projekt rzeczonej budowy nie jett jest jeszcze ukończony, zaś takowy będzie przedsiębiorcy doręczony nie później 5 maja r. b., obowiązywać będą ceny jednostkowe wymienione w przyjętej ofercie, przyczem dla ułatwienia orjentacji w ofercie wymienić należy następujące ilości z zastrzeżeniem „mniej więcej wiele w rzeczywistości się okaże":

1) Wykonanie około 45000 mtr. wykopu lub nasypów czego w naturze więcej się okaże, z niezbędnym przewozem ziemi, wykonaniem i ubiciem nasypów, splantowaniem skarp podtorza i poboczy, oraz karczowaniem pni gdzie tego zajdzie potrzeba.

2) Zakup, wykop i zwózka około 7200 m. sz. piasku wraz z ułożeniem go w pryzmy na torze drogowym.

3) Wykonanie około 1000 mtr. kw. płotków kaskadowych plecionych szczelnie z chrustu w rowach kaskadowych, przy długości kołków nie mniej 70 c/m nie mniej 5 c/m i rozstawie nie więcej 20 c/m.

4) Zakup i dostawa na miejsce budowy około 7000 m. sz. kamienia obrobionego na dziką kostkę.

5) Wykonanie i 3-krotne ubicie około 39,000 m. kw. bruku.

6) Wykonanie około 90 magazynów na skład kamienia jak poz. 5 warunków technicznych wraz z ułożeniem na nich w prawidłowych pryzmach lub stosach pozostałego od budowy kamienia.

7) Wykonanie przepustów betonowych wraz z wykopem fundamentów wliczonych do robót ziemnych:

a) około 55 m. sz. betonu o stosunku mieszaniny 160 kg. cementu na 1 m. kruszywa.

b) około 160 mtr. sz. betonu o stosunku mieszaniny 200 kg. cementu na 1 m. kruszywa,

c) około 50 mtr. sz betonu o stosunku mieszaniny 250 kg. cementu na 1 m. kruszywa,

d) około 8 mtr. sz. betonu o stosunku mieszaniny 400 kg. cementu na 1 m. kruszywa,

e) około 400 kg. prętów żelaznych wykrepowanego do uzbrojenia płyt.

f) 400 kg. winklówki odpowiednio wyrobionej.

8) Wykonanie mostu drewnianego na palach dębowych w/g projektu.

9) Wykonanie i ustawienie około 600 szt. pachołków dębowych nie mniej 17 cm. i długości 1,8 m. z wciętą u dołu i zakopaną poprzeczką dług. 50 cm.

10) Zakup, zwózka i ułożenie sączków drenacyjnych 5 cm. z gliny wypalonej około 10000 m. b.

11) Zakup, wykonanie i ułożenie krawężników (betonowych lub kamiennych) około 1500 m. b.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Z. Strzeszewski.

Sekretarz: *Bajankiewicz.*

Zamość dnia 4 kwietnia 1928 r.

3) Przetarg na dzierżawę myt (opłat mostowych) na rzece Wiśle w Puławach i Dęblinie.

Wydział Powiatowy Sejmiku Puławskiego ogłasza przetarg ofertowy pisemny na dzierżawę myt (opłat mostowych) w Puławach i Dęblinie przez mosty na rzece Wiśle w okresie od pierwszego maja 1928 roku do 30 marca 1929 r. Oferty na każdy z mostów, winny być składane z osobna w biurze Wydziału Powiatowego Sejmiku Puławskiego do dnia 25 kwietnia w którym to dniu nastąpi otwarcie ofert. Do oferty winien być dołączony kwit kasy Sejmiku Puławskiego na złożone wadjum licytacyjne w wysokości 5 proc. sumy oferowanej. Zastrzega się dowolny wybór oferty oraz unieważnienie ofert nie odpowiadających warunkom przetargu. Warunki przetargu i dzierżawy można przeglądać w kancelarji Powiatowego Zarządu Drogowego w Puławach w godzinach urzędowych.

Przewodn. Wydz. Powiatowego.
(—) *Aleksander Wiszniewski.*

4) Przetarg na wykonanie robót i dostawy materjałów do przebudowy drogi Kraśnik—Struża.

Wydział powiatowy Sejmiku w Janowie Lubelskim ogłasza przetarg publiczny na wykonanie następujących robót i dostawy materjałów do przebudowy drogi państwowej Nr. 9/3. Kraśnik—Struża od km. 3 do 5.400.

a) wykonania robót ziemnych około 35000 m^3.

b) budowy mostu żel. bet. łukowego o św. 22 m.

c) „ przepustu żel. bet. o św. 2.10 m.

d) dostawy kamienia kostki na bruk 12/16 1605 m^3, względnie szabru Krzeszowieckiego 2762 m^3.

e) dostawy piasku miejscowego w koryto 1600 m^3.

f) wykonanie bruku z kostki 24.300 m^2, względnie rozsypania w koryto 2762 m^3 szabru i zawałowanie tegoż.

Oferty zaopatrzone w wadjum 5 proc. składać należy do Wydziału Powiatowego do dnia 30 kwietnia 1928 r. w Janowie Lubelskim.

Oferty mogą być składane na komplet robót i materjałów wykazanych w ogłoszeniu, lub z osobna na poszczególne roboty i materjały

O otworzeniu ofert zostaną oferenci powiadomieni.

Kierownik pow. zarządu drogowego:	Przewodniczący Wydziału Starosta:
Krzyształowski.	w. z. *Dr. L. Ościak.*

5) Przetarg na budowę odcinka drogi bitej Konstantynów — Łosice długości 20 klm.

Wydział Powiatowy Sejmiku w Janowie Podlaskim, ogłasza niniejszym przetarg na budowę odcinka drogi bitej Konstantynów — Łosice długości 20 kilometrów. Przetargiem objęte są roboty ziemne, budowa objektów drogowych oraz wykonanie nawierzchni z przygotowanego już materjału kamiennego.

Bliższe szczegóły co do wykonania wymienionych robót otrzymać można w Powiatowym Zarządzie Drogowym przy Wydziale Powiatowym w Janowie Podlaskim, gdzie również jest do przejrzenia projekt drogi.

Oferty wnosić należy na ręce Przewodniczącego Wydziału Powiatowego w Janowie Podlaskim do **dnia 27 kwietnia 1928 r.**, w którym to dniu nastąpi otwarcie ofert. Wydział Powiatowy zastrzega sobie w zupełności prawo wyboru ofert.

Wadjum w wysokości 5 proc. oferowanej sumy wpłacać należy do Kasy Wydziału Powiatowego w Janowie Podlaskim i pokwitowania dołączyć do oferty.

Przewodniczący Wydziału Powiat.
Starosta:
Kierownik Zarządu Drogowego (—) *Ćwikliński.*
Inżynier:
(—) *J. Kuczyński.*

6) Konkurs na stanowisko Kierownika Szpitala w Łosicach.

Wydział Powiatowy Sejmiku w Janowie Podlaskim ogłasza konkurs na stanowisko kierownika szpitala ogólnego na 30 łóżek w Łosicach.

Wymagane kwalifikacje.

1. Obywatelstwo polskie,
2. Wiek nie wyżej 40 lat,
3. Dyplom i praktyka.

Wynagrodzenie według umowy od IX do VII stopnia służbowego.

Podania należy wnosić do dnia 20 kwietnia 1928 roku.

Przewodn. Wydziału Powiatowego
Starosta
Sekretarz Sejmik (—) *Ćwikliński.*
(—) *J. Bielecki.*

7) Konkurs na stanowisko lekarza weterynaryjnego.

Magistrat m. Hrubieszowa ogłasza **konkurs** na stanowisko miejskiego lekarza weterynarji.

Do stanowiska przywiązane są pobory według VII-stp. płac urzędników państwowych.

Kandydaci winni przedłożyć:

1) Życiorys,
2) Dowód obywatelstwa Polskiego,
3) Odbis dyplomu,
4) Metrykę urodzenia,
5) Odpis świadectwa poprzedniej pracy.

Termin składania ofert do **25 kwietnia 1928 r.** Oferty nieuwzględnione, pozostaną bez odpowiedzi.

UWAGA. Nadmienia się, że w powiecie Hrubieszowskim prócz powiatowego lekarza weterynarji niema innego lekarza weteryn.

Burmistrz m. Hrubieszowa
Sekretarz (—) *P. Makarewicz.*
(—) *S. Szumowicz.*

8) Licytacje.

Akt Nr. 215/28.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Białej-Podl. J. Gałach, mający kancelarję w tymże mieście, niniejszym obwieszcza, że w dniu 11 czerwca 1928 roku o godz. 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej-Podl. na zaspokojenie należności **Wacława Chreńczuka** i innych odbędzie się sprzedaż publiczna należącej do Stanisława Siłucha nieruchomości—połowy osady włościańskiej, położonej we wsi Derewiczna, gminy Brzozowy—Kąt, powiatu Radzyńskiego, zapisanej do tabeli likwidacyjnej pod Nr. 92/54 składającej się z 2 morgów 109 prętów i istniejących na niej zabudowań drewnianych krytych słomą, domu mieszkalnego obory i chlewa.

Nieruchomość tb hipoteki nie ma w zastawie lub dzierżawie nie znajduje się.

Licytacja na podstawie opisu, dokonanego w dniu 5 października 1927 r. przez Komornika Sądowego na powiat Radzyński D. Wieliczko, rozpocznie się od sumy (6000) sześciu tysięcy złotych.

Pragnący przyjąć udział w licytacji przed rozpoczęciem takowej winni złożyć Komornikowi prowadzącemu licytację, wadjum (kaucję) w kwocie 600 złotych i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis i szacunek tyczące się tej sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego i u obwieszczającego Komornika w godzinach urzędowych.

m. Biała—Podlaska dnia 24 marca 1928 roku.

Komornik Sądowy
(—) *J. Gałach.*

L. Nr. 347/26.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie, Władysław Tyborowski przy ulicy Krakowskie-Przedmieście Nr. 48 zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzyciela Stanisława Krawczyka w dniu 15 czerwca 1928 r. od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście Nr. 76 publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości stanowiącej własność **Michała Domańskiego,** położonej we wsi Wola-Gardzienicka, gm. Rybczewice, powiatu Krasnostawskiego, składającej sią z 10 morg. 09 pręt. ziemi ornej, łąki, lasu i pastwiska, zapisanej do tabeli likwidacyjnej tejże wsi pod Nr. 12/11, wraz ze znajdującemi się na tej nieruchomości budynkami: jednem domem drewnianym, stodołą i oborą oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 4 listopada 1925 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie hipoteki niema, obciążona jest długami w kwocie 1250 rub. i alimentami 825 kilogram. pszenicy w dobrym gatunku do 27.X 1929 r., a następnie 25 kg. takiejże pszenicy miesięcznie do czasu dojścia Janiny, Czesławy i Stanisława Domańskich do pełnoletności oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu, za wyłączeniem jednego domu jako należącego do nieletnich Domańskich.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 8000 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie.

Komornik Sądowy
Lublin, dn. 30 marca 1928 r. (—) *Wł. Tyborowski.*

Nr. 897/27.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach rewiru Łukowskiego Telesfor Górczyński w Łukowie zamieszkały, obwieszcza, że w dniu 28 kwietnia 1928 roku od godz. 10 z rana w m. Domaszewnicy, gm. Łuków odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, a mianowicie: 6 jałówek i mebli, należących do **Władysławy, I voto Czyżewiczowej, II voto Skolasińskiej,** ocenionych na zł. 3550. Zgodnie z art. 1070 ust. post. cyw. licytacja odbędzie się niżej szacunku.

Komornik Sądowy
(—) *T. Górczyński.*
Łuków, dnia 27 marca 1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Siedlcach na powiat Sokołowski na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. podaje do wiadomości, że w dniu 28 go kwietnia 1928 r. o godz. 10 zrana we wsi Paderewek gminy Sterdyń odbędzie się sprzedaż przez licytację świni wagi dwieście osiem kilogramów należacej do **Jozefa Ryciaka** ocenionej na sumę trzysta pięćdziesiąt (350) złotych.

Spis rzeczy i szacunek takowych przejrzeć można będzie w dniu sprzedaży.

Komornik

(—) *St. Olędzki.*

Sokołów, dnia 4 kwietnia 1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Zamościu, Wiktor Klaude, w Zamościu zamieszkały, na zasadzie art. 1133—1149 U.P.C. niniejszem ogłasza, że dla wyegzekwowania na rzecz Antoniego Grabowskiego, Teodora Łaszkiewicza, Józefa Kwoki i Stanisława, Jana i Józefa Magrytów ogółem sumy 1380 zł. 10 gr. z proc i kosztami, — dnia 18 czerwca 1928 roku, o godz. 10 rano, w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu odbędzie się publiczna sprzedaż z licytacji majątku nieruchomego **Jana Jakóbczaka.**

Podlegająca sprzedaży nieruchomość położona jest we wsi Chomęciska Duże, gm. Stary Zamość, pow. Zamojskiego, wojew. Lubelskiego, składa się z połowy osady włościańskiej, zapisanej w tab. likw. pod Nr. 36/34 i 71, o przestrzeni 6 morgów 203 pr. ziemi ornej i łąki, w tem łąki 1 m. 250 pr. i 1 m. nieużytków, i położona jest w dwuch działkach, mając przywiązane ku sobie prawa do serwitutu leśnego w lasach Ordynacji Zamojskiej.

Na osadzie powyższej znajdują się następujące zabudowania drewniane, kryte słomą: dom mieszkalny, 2 stodoły i obora.

Nieruchomość ta w zastawie i dzierżawie się nie znajduje, księgi hipotecznej urządzonej nie posiada, obciążona jest egzekwowaną sumą, wykazanemi przez Urząd Gminny podatkami w sumie 28 zł. 45 gr. z procentami, oraz prawo dożywotniego użytkowania 1 i pół m. ziemi ornej na rzecz Jana Misztala, — i podlega sprzedaży w całości, według aktu opisu sporządzonego przez czyniącego Komornika w dniu 3 sierpnia 1927 r.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 5000 zł.

W licytacji przyjmować mogą udział tylko osoby, mające prawo nabywać osady włościańskie, przy złożeniu rękojmi w sumie 500 zł.

Akta tyczące się sprzedaży przejrzeć można w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu.

Komornik Sądowy

(—) *Wiktor Klaude.*

Zamość, dnia 21 marca 1928 r.

Akt № 802/27.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Białej—Podlaskiej J. Gałach, mający kancelarję w tymże mieście, niniejszym obwieszcza, że w dniu 11 czerwca 1928 roku o godz. 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej—Podlaskiej na zaspokojenie należności wierzyciela Józefa Mielżyńskiego, odbędzie się sprzedaż publiczna należącej do **Antoniego Mościbrodzkiego** nieruchomości części dóbr ziemskich Komarno kolonji Nr. II, składającej się z 5 hekt. 6766 metr. w tym gruntu ornego 3 hekt. 8065 metr. lasu 1 hekt. 7662 metr. granic, dróg, wygonów i rowów 1039 metr. wraz z zrębem rozpoczętej budowli stodoły drewnianej do połowy krytej słomą i ozimym zasiewem.

Nieruchomość ta ma uregulowaną księgę hipoteczną, przechowywaną w Wydziale Hipotecznym przy Siedleckim Sądzie Okręgowym, w zastawie lub dzierżawie nie jest.

Zgodnie z działem IV wykazu hipotecznego, obciążona jest długami i różnemi obowiązkami, a mianowicie: 1) pod Nr. 3 na rzecz Państwowego Banku Rolnego pożyczką w kwocie 1700 zł. w złocie w 8 proc. listach zastawnych tegoż Banku, 2) pod Nr. 4 na rzecz Okręgoweoo Urzędu Ziemskiego w Lublinie pożyczką 300 złotych i 3) pod Nr. 5 długiem na rzecz wierzyciela Mielżyńskiego 2905 zł. 31 gr.

Ścieśnienia własności i ciężary szczegółowo wymienione w dziale 3 wykazu hipotecznego.

Licytacja powyższej nieruchomości, na zasadzie opisu dokonanego w dniu 31 stycznia 1928 roku, rozpocznie się od sumy sześciu tysięcy pięciuset (6500) złotych.

Pragnący przy:ąć udział w licytacji, przed rozpoczęciem takowej, winni złożyć Komor ikowi prowadzącemu licytację wadjum (kaucję) w kwocie 650 zł. i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis, szacunek i dokumenty tyczące się tej sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego i u obwieszczającego Komornika w godzinach urzędowych.

Kokornik Sądowy

(—) *J. Gałach.*

m. Biała—Poglaska dnia 28 marca 1928 r.

Akt Nr. 802/27.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Białej—Podlaskiej J. Gałach, mający kancelarję w tymże mieście niniejszym obwieszcza, że w dniu 11 czerwca 1928 roku o godz. 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej—Podlaskiej na zaspokojenie należności Józefa Mielżyńskiego, odbędzie się sprzedaż publiczna należącej do **Józefa Chwedczuka** nieruchomości części dóbr ziemskich Komarno kolonji Nr. 16, składającej się z 5 hekt. 6957 metr. w tym gruntu ornego 3 hekt. 8608 metr. lasu 1 hekt. 7813 metr. granic, dróg, wygonów i rowów 536 metr. wraz z stodolą drewnianą jeszcze nie wykończoną, domem drewnianym krytym gontem i słomą, oraz zasiewem ozimym.

Nieruchomość ta ma uregulowaną księgę hipoteczną przechowywaną w Wydziale Hipotecznym przy Siedleckim Sądzie Okręgowym w zastawie lub dzierżawie nie jest.

Zgodnie z działem IV wykazu hipotecznego, obciążona jest długami a mianowicie: 1) pod Nr. 3 na rzecz Państwowego Banku Rolnego pożyczką w kwocie 1750 zł. w złocie w 8 proc. listach zastawnych tegoż Banku, 2) pod Nr. 4 pożyczką 390 złotych na rzecz Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie i pod Nr. 5 długiem na rzecz wierzyciela Mielżyńskiego 2922 złotych 80 gr.

Ściśnienia własności i ciężary szczegółowo wymienione w dziale 3 wykazu hipotecznego.

Licytacja powyższej nieruchomości na podstawie opisu dokonanego w dniu 31 stycznia 1928 r. rozpocznie się od sumy siedmiu tysięcy (7000) zł.

Pragnący przyjąć udział w licytacji, przed rozpoczęciem takowej, winni złożyć prowadzącemu licytację wadjum (kaucje) w kwocie 700 złot ch i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis, szacunek i dokumenty tyczące się tej sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego i u obwieszczającego Komornika w godzinach biurowych.

Komornik Sądowy

(—) *J. Gałach.*

m. Biała—Podlaska dnia 28 marca 1928 r.

Akt Nr. 802/27.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Białej—Podlaskiej, J. Gałach, mający kancelarję w tymże mieście niniejszym obwieszcza, że w dniu 11 czerwca 1928 roku o godz. 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej—Podlaskiej na zaspokojenie należności Józefa Mielżyńskiego, odbędzie się sprzedaż publiczna, należącej do **Jana Zyluka** nieruchomości części dóbr ziemskich Komarno kolonji Nr. 12 sładającej się z 5 hekt. 6927 metr. w tym gruntu ornego 3 hekt. 8717 metr. lasu 1 hekt. 7734 metr. granic, dróg, wygonów i rowów 476 metr. wraz ze stodołą drewnianą krytą słomą i ozimym zasiewem.

Nieruchomość ta ma uregulowaną księgę hipoteczną, przechowywaną w Wydziale Hipotecznym przy Siedleckim Sądzie Okręgowym, w zastawie lub dzierżawie nie jest.

Zgodnie z działem IV wykazu hipotecznego, obciążona jest długami, a mianowicie: 1) pod Nr. 3 na rzecz Państwowego Banku Rolnego pożyczką w kwocie 1750 złotych w złocie w 8 proc. listach zastawnych tegoż Banku, 2) pod Nr. 4 pożyczką 300 złotych na rzecz Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie i 3) pod Nr. 5 długiem na rzecz wierzyciela Mielżyńkiego 2869 złotych 83 gr.

Ściśnienia własności i ciężary szczegółowo wymienione w dziale 3 wykazu hipotecznego.

Licytacja powyższej nieruchomości, na zasadzie opisu dokonanego w dniu 31 stycznia 1928 roku, rozpocznie się od sumy sześciu tysięcy pięciuset (6500) złotych.

Pragnący przyjąć udział w licytacji, przed rozpoczęciem takowej winni złożyć Komornikowi, prowadzącemu licytację wadjum (kaucję) w kwocie 650 złotych i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis, szacunek i dokumenty tyczące się tej sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego i u obwieszczającego Komornika w godzinach urzędowych.

Komornik Sądowy

(—) *J. Gałach.*

m. Biała—Podlaska dnia 28 marca 1928 r.

Akta Nr. 598 i 599/27.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Lublinie 2 rewiru powiatu Janowskiego Antoni Mazurek zamieszkały w Kraśniku na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. podaje do wiadomości publicznej, że dnia 26 kwietnia 1928 roku od godziny 10 z rana w Zakrzówku powiatu Janowskiego odbywać się będzie licytacja nieruchomości, należących do **Karola Kloca** zamieszkałego w Rudniku—Złodziejskim gminy Zakrzówek składających się z krowy czarnej, krowy czarnej z białem lat 4, krowy czarnej z białem lat 7, dwojga świń i jałówki czarnej na pokrycie należności Leona Niściora, a oszacowanych na ogólną sumę 1100 złotych.

Spis rzeczy i ich szacunek poszczególny przejrzane być mogą w dniu licytacji.

Komornik Sądowy

(—) *A. Mazurek.*

70/28.

Komornik Sądowy przy Sądzie Okręgowym w Lublinie I rewiru na powiat Chełmski Władysław Schejbal zamieszkały w Chełmie, na zasadzie art. 1030 ust. post. cyw. ogłasza, że na dzień 27 kwietnia 1928 roku o godzinie 10 w Chełmie przy ul. Pilichonki wyznaczona została sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, należących do **Józefa Gryzińskiego** składających się z motoru ssąco-gazowego firmy „Moritz-Hilc” i stołu walców firmy „Ganca” ocenionych na sumę Zł. 8000.

Podlegające sprzedaży ruchomości obejrzeć można w dniu licytacji na miejscu.

Komornik Sądowy

Wł. Schejbal.

m. Chełm, dn. 4 kwietnia 1928 r.

240/28.

Komornik Sądowy przy Sądzie Okręgowym w Lublinie I rewiru na powiat Chełmski Władysław Schejbal zamieszkały w Chełmie, na zasadzie art. 1030 ust. post. cyw. ogłasza, że na dzień 27 kwietnia 1928 roku o godzinie 10 w Chełmie przy ul. Narutowicza № 13 wyznaczona została sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, należących do **Lejby Wajca** składających się z maszyny do szycia i mebli ocenionych na sumę Zł. 403.

Podlegające sprzedaży ruchomości obejrzeć można w dniu licytacji na miejscu.

Komornik Sądowy

Wł. Schejbal.

m. Chełm, dn. 4 kwietnia 1928 r.

1349/27.

Komornik Sądowy przy Sądzie Okręgowym w Lublinie I rewiru w Chełmie, za zasadzie art. 1030 ust. post. cyw., ogłasza, że na dzień 23 kwietnia 1928 roku o godzinie 10 rano w Bussównie gminy Olchowiec wyznaczona została sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, należących do **Teofila Rybickiego, Andrzeja Paca, Władysława Kuropatwy, Wincentego Horembały, Antoniego Deszczki, Jana Dragana i Józefa Drzusa,** składających się z krów, koni, jałówki i prosiąt, ocenionych na sumę 2270 złotych.

Podlegające sprzedaży ruchości obejrzeć można w dniu licytacji na miejscu.

Komornik Sądowy

Chełm, dnia 4 kwietnia 1928 r. *Wł. Schejbal.*

Akt. Nr. 114/28 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Białej-Podlaskiej, J. Gałach, mający kancelarję w tymże mieście niniejszym obwieszcza, że w dniu 11 czerwca 1928 roku o godzinie 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej odbędzie się sprzedaż nieruchomości, położonej w os. Sarnaki, pow. Konstantynowskiego, stanowiącej spadek wakujący po zmarłej Joannie—Emilji Rosumskiej, składającej się z 120 prętów ziemi i istniejących na niej zabudowań drewnianych.

Nieruchomość ta hipoteki niema, a takową na mocy umowy z kuratorem wydzierżawiła wdowa Michalina Rozumska na 6 lat i dzierżawa kończy się w dniu 1 stycznia 1929 roku.

Licytacja tej nieruchomości na podstawie opisu dokonanego w dniu 10 marca 1928 r. rozpocznie się od sumy jeden tysiąc dwustu (1200) złotych, z tym, że nabywca może wejść w posiadanie po ekspiracji dzierżawy, t.j. po dniu 1 stycznia 1929 r.

Życzący przyjąć udział w licytacji, przed rozpoczęciem takowej winni złożyć Komornikowi prowadzącemu licytację wadjum (kaucję) w kwocie 120 złotych i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis i szacunek tyczące się tej sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego w Białej-Podlaskiej i u obwieszczającego Komornika w godzinach urzędowych.

Komornik Sądowy: *J. Gałach.*

m. Biała-Podlaska, dn. 31 marca 1928 r.

Komornik Sądowy Antoni Modzelewski, zamieszkały w Lublinie przy ulicy Aleje Racławickie № 4, na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. ogłasza, że na dzień 27 kwietnia 1928 r. o godz. 10 rano w Lublinie w Magazynach Towarowo-Zbożowych Banku Handlowego w Warszawie Oddziału w Lublinie na Bronowicach, wyznaczona została sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, należących do **Menichy Rechtmana** składających się z tektury i papieru pakowego, ocenionych do sprzedaży na sumę 3000 zł., lecz stosownie do art. 1070 U.P.C. mogą być sprzedane i niżej oszacowania.

Podlegające sprzedaży ruchomości obejrzeć można w dzień licytacji na miejscu.

Komornik Sądowy

Lublin, dnia 16 kwietnia 1928 r. *A. Modzelewski.*

L. 491/28.

Komornik Sądowy Stefan Steinbrich, zamieszkały w Lublinie, przy ul. 3-go Maja w domu pod Nr. 7, na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw. ogłasza, że na dzień 27 kwietnia 1928 r. o godz. 10 rano w Lublinie przy ul. Grodzkiej Nr. 1 wyznaczona została sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, należących do **Chaima Hospitalnika** składających się z mebli i garderoby ocenionych do sprzedaży, na sumę 515 zł.

Podlegające sprzedaży ruchomości obejrzeć można w dzień licytacji na miejscu.

Komornik Sądowy

Stefan Steinbrich.

9) Sprostowanie ogłoszenie z kwesty na rzecz Głównej Opieki Szkolnej w Lublinie.

W Dz. Urz. Woj. Lub. Nr. 10 z 1928 r. na str. 228 w dziale ogłoszeń Starostwa Lubelskiego zamiast „osiągnięto czystego zysku 180 zł. 16 gr." ma być „osiągnięto 1800 zł. 16 gr., wydatki związane ze zbiórką wyniosły 111 zł., wpłynęło do Kasy Głównej Opieki Szkolnej w Lublinie 1689 zł. 16 gr."

10) Regulacja hipotek nieruchomości.

L. 26.

Wydział hipoteczny powiatowy w Węgrowie obwieszcza, że w myśl art. 46 ustawy z d. 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów, na żądanie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie, na dzień **25 lipca 1928 r.** wyznaczony został termin pierwiastkowej regulacji hipotecznej niżej wymienionych scalonych gruntów, położonych we wsi Rabiany, gm. Jaczew, powiatu Węgrowskiego, a mianowicie:

Nr. porząd.	NAZWISKO i IMIĘ WŁAŚCICIELA KOLONJI.	Nr. kol. podł. planu i rejestru pomiarowego.	Obszar kolonji. mor.	pr.
1	Wrzosek Adam i Wiktorja małż.	1	9	30
2	Kowalczyk Józef i Anna małż.	2	2	112
3	Kaliccy Adam i Zofja małż.	3	5	239
4	Leszczyńscy Stanisław i Marjanna małż.	4	5	223
5	Noiszewskiego Piotra sukcesor.	5	11	105
6	Żelazowski Aleksander	6	6	43
6	Świętochowskiego Feliksa sukc.	7	3	16
8	Wrzoska Jana sukcesorowie	8	8	76
9	Jankowscy Władysław i Zofja małż.	9	2	228
10	Jaczewskiego Kazimierza sukc.	10	17	206
11	Wieląndków Jana i Antoniny małż. sukcesorowie	11	15	251
12	Roguskiego Ludwika sukc.	12	1	231
13	Gulscy Stanisław i Luwdika małż.	13	6	35
14	Rabińscy Aleksandra i Stanisław.	14	11	186
15	Sitniccy Szymon i sukc. Sitnickiej Katarzyny	15	11	234
16	Bilińscy Jan i Katarzyna małż. i sukc Bilińskiego Józefa	16 i 17	8	194
17	Kodym Antoni.	18	8	44
18	Górska Zofja i sukc. Górskiego Jana	19	9	62
19	Komorowskiego Tomasza sukc. i Komorowska Bronisława	20	33	8
20	Komorowski Stanisław	21	5	226
21	Rabińska Stanisława, Zochowscy Kazimierz i Kazimiera małż.	22	15	57
22	Rabińscy Władysław i Apolonja małż.	23	19	123
23	Świętochowscy Jan i Aleksandra małż.	24	5	100
24	Rabińscy Antoni i Aleksandra małż.	25	13	270
25	Polkowscy Tomasz i Marjanna małż.	26	15	179

26	Polkowscy Józef i Amelja małż.	27	8	47
27	Żelazowscy Stanisław i Marjanna Leokadja małż.	28	4	35
28	Buchman Adam i sukc. Rabińskich Jana i Józefa małż.	29	8	149
29	Rabińscy Aleksander i Anna małż.	30	14	272
30	Głuchowscy Władysław i Juljanna małż.	31	17	157
31	Wielądek Jan i Emilja małż.	32	20	107
32	Jaczewscy Juljan i Marjanna małżonkowie	33	23	294
33	Głuchowscy Bronisław i Aleksandra małżonkowie	34	22	89
34	Wrzosek Aleksandra	35	2	134
35	Rabińscy Stanisław i Zofja małż.	36	11	14
36	Kruszewski Aleksander	37	20	131
37	Kodyma Tomasza sukc. i Kodym Juljanna	38	15	231
38	Głuchowscy Heronim i Franciszka małżonkowie	39	17	226
39	Buchman Adam	40	1	32
40	Buchman Zofji sukc.	41	3	233
41	Rosłan Mikołaj i Tekla małż.	42	5	128
42	Rabińscy Andrzej i Karolina małż.	43	13	80
43	Kotulscy Jan i Aleksandra małż.	44	7	46
44	Noiszewscy Władysław i Marjanna małżonkowie	45	14	295
45	Wasikowscy Emil i Ewa małż.	46	2	5
46	Komorowscy Wawrzyniec i Antonina małż.	47	22	105
47	Noiszewscy Jan i Tekla małż.	48	16	274
48	Komorowscy Konstanty i Helena małżonkowie	49	4	85
49	Rowiccy Jan i Tekla małż.	50	15	201
50	Kalickiego Juljana sukc. i Kalicka Zofja	51	6	139
51	Kaliccy Józef i Aleksandra małż.	52	4	283
52	Knap Jan i Kamila małż.	53	2	298
53	Wielądek Jan syn Antoniego	54	4	265
54	Kotulski Adam	55	7	177
55	Noiszewska Zofja	56	6	219
56	Kaliccy Aleksander i Apolonja małżonkowie.	57	2	222
57	Górscy Ludwik i Katarzyna małż.	58	1	228
58	Noiszewskiej Heleny sukc.	59	4	123
59	Rabiński Wiktor	60	1	130
60	Rabińscy Bolesław i Stefanja małż.	61	1	165
61	Marciniak Rozalja	62	2	83
62	Kodym Konstanty i Marjanna małż.	63	10	206
63	Kotulski Franciszek i sukc. Michaliny Kotulskiej	64	11	79
64	Witek Feliksa	65	1	211
65	Rabińscy Antoni i Adela małż.	66	11	28
66	Wielądek Michał	67	1	202
67	Sitnicki Wincenty, Głuchowski Bronisław i Rosłany Mikołaj i Tekla	68	11	87
68	Knapa Piotra sukc.	69	3	165
69	Noiszewska Natalja	70	„	231
70	Złotnik Srul-Zelek	71	„	17
71	Goldberg Josek	72	„	16
72	Kodyma Adama sukc,	73	8	126
73	Komorowska Bronisława	74	6	20
74	Kuźniarski Ludwik	75	3	98
75	Gałązka Józef i Anna małz.	76	22	64
76	Zawada Karol i Ludwika małż.	77	20	6
77	Koza Marcin i Marjanna małż.	78	10	3
78	Skibińscy Franciszek i Marjanna małżonkowie	79	5	80
79	Skibiński Adam	80	2	273
80	Gałązka Stanisław	81	5	165
81	Głowacz Aleksander	82	„	210
82	Rowicki Franciszek	83	6	102
83	Roguski Feliks	84	„	215
84	Cichockiego Jana sukc.	85	„	78
85	Szymanowski Aleksander	86	„	289
86	Cichocki Emil	87	„	13
87	Świętochowska Tekla	88	„	55
88	Cichocki Andrzej	89	„	92
89	Roguski Ignacy	90	„	58
90	Roguski Aleksander	91	„	75
91	Cichockiego Tomasza sukc.	92	„	80
92	Świętochowski Jan	93	„	281
93	Roguski Wojciech	94	„	60
94	Komudziński Jan	95	3	158
95	Wasikowski Józef	96	2	248
96	Gąsiorek Jan	97	3	263
97	Komudziński Wawrzyniec	98	1	95
98	Jednorowski Jan	99	3	281
99	Jednorowski Aleksander	100	1	23
100	Siwiński Feliks	101	2	231
101	Musiatowicz Antoni	102	„	208
102	Jednorowski Adam	103	1	208
103	Bala Józef	104	1	43
104	Biliński Aleksander	105	9	13
105	Zalewska Helena	106	3	194
106	Ogólne nieużytki	107	21	244

W powyższym terminie osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa w wydziale hipotecznym w Węgrowie pod skutkami prekluzji.

m. Węgrów, d. 1 Marca 1928 r.

Pisarz hipoteczny
(—) W. Wintoch.

OBWIESZCZENIE.

Wydział hipoteczny powiatowy w Węgrowie obwieszcza, iż na dzień 28 lipca 1928 r. niżej wymienione nieruchomości wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipotek:

I. położone w obrębie wsi Łojki: a) zabudowana osada włościańska, Nr. Nr. tab. likw. 13 porz. 12 projekt. obszaru 16 mórg. 198 pr. i b) połowa osady włościańskiej Nr. Nr. tab. likw. 14 porz. 13 projekt. obszaru 8 mórg. 139 pr. należące do Ignacego Sawickiego i

II. położone w obrębie wsi Tończa: a) osada włościańska Nr. Nr. tab. likw. 76/88, obszaru 7 mor. 143 pręty, b) dział ziemi obszaru około 1 mor. z osady włościańskiej Nr.Nr. tab. likw 11 porz. 9, 33 i 73 projekt., c) dział łąki, obszaru około 99 1/3 pr. z osady włościańskiej Nr.Nr. tab. likw. 76/71, d) dział ziemi obszaru około 1 mor. z osady włościjańskiej Nr. Nr. tab. likw. 27 i 75 porz. 65 projekt. i e) dział ziemi obszaru 1 mor. z osady włościańskiej Nr. Nr. tab. lik. 72 porz. 62 projekt. należące do Stanisława Dybkowskiego vel Witkowskiego.

W powyższym terminie osoby interesowane stawić się winny w Wydziale hipotecznym w Węgrowie z dowodami swych praw pod skutkami prekluzji.

m. Węgrów, d. 31 marca 1928 r.

Pisarz hipoteczny
(—) *W. Wintoch.*

11) Postępowania scaleniowe gruntów.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 92 1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 listopada 1927 roku postanowiono:

I. Wniosek gospodarzy wsi Trzydnik Mały o wdrożenie postępowania scaleniowego ich gruntów, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Janowie Lubelskim w dniu 23 kwietnia 1926 roku—zatwierdzić.

II. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1. wszystkie grunty ukazowe wsi Trzydnik Mały o obszarze 100, 7096 ha, 2. wszystkie grunty, które posiadacze osad tej wsi otrzymali wzamian za zrzeczenie się praw od służebności pastwiskowych, t. j. 41. 2035 ha, 3. wszystkie grunty, stanowiące przedmiot księgi hipotecznej pod nazwą: „Kolonja Trzydnik" lit. B. Nr. 1 o obszarze 128, 6564 ha, 4. wszystkie grunty stanowiące przedmiot księgi hipotecznej pod nazwą: „Kolonja Trzydnik lit. B Nr. 2" o obszarze 118,5723 ha, 5' część gruntów stanowiących przedmiot księgi hipotecznej pod nazwą: „Wola Trzydnicka vel Piotrowszczyzna" o obszarze 36,7746 ha czyli działki Nr. Nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 i 12 uregulowane w dziale II wykazu hipotecznego na imię Andrzeja s. Macieja Baca, Jana s. Stanisława Mazura, Stanisława s. Stanisława Cieślaka, Teofila s. Stanisława Cieślaka, Mateusza s. Józefa Kamińskiego, Wojciecha s. Aleksandra Cieślaka, Katarzyny córki Marcina Drewniak, Jana s. Michała Ciołek, Wojciecha s. Adama Drewniaka, Józefy córki Łukasza Szymańskiej i Szymona 2-ga imion s. Józefa Oszusta. 6. Część gruntów uregulowanych w księdze hipotecznej pod nazwą: „Trzydnik B" na imię Karola s. Mikołaja Solmana o obszarze 5,5987 ha, a znajdującą się w posiadaniu Antoniego Jocka, 7. wszystkie grunty stanowiące przedmiot księgi hipotecznej pod nazwą: „Kolonja Trzcińszczyzna" o obszarze 5,7424 ha uregulowano na rzecz Antoniego Jocka. 8. Część gruntów stanowiących przedmiot księgi hipotecznej pod nazwą: „Kolonja Wola Trzydnicka" o obszarze 8,3980 ha uregulowanych w dziale II wykazu hipotecznego: 4,1990 ha na rzecz Moszka Arona 2-ga imion s. Pinkwasa Rotenberga i 4,1990 na rzecz Stanisława s. Stanisława Cieślaka. 9. grunty ukazowe osad zapisanych w tabeli likwidacyjnej wsi Trzydnik Duży pod Nr. Nr. 17 i 22 o obszarze 29, 5611 ha czyli ogółem poddać jednemu postępowaniu scaleniowemu 475 ha 2166 mtr. gruntów,

Orzeczenie niniejsze ogłosić w sposób odpowiadający miejscowym zwyczajom stronom z wyjaśnieniem, że orzeczenie to może być zaskarżone przez strony zainteresowane do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w terminie 14-dniowym po upływie 2 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92—1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 31 października 1927 roku postanowiono:

I. Wniosek gospodarzy wsi Kolechowice o wdrożenie postępowania scaleniowego ich gruntów, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego we Włodawie w dniu 19 stycznia 1295 roku — zatwierdzić.

II. Do obszaru scaleniowego włączyć:

1. wszystkie grunty ukazowe wsi Kolechowice o obszarze 1009,56 ha, 2. wszystkie grunty otrzymane przez posiadaczy osad tejże wsi za zrzeczenie się praw do służebności o obszarze 195,96 ha, 3. część gruntów hipotecznych z dóbr „Dobra Ziemskie Kolechowice" o obszarze 27,77 ha. należących do ujawnionych w tejże księdze hipotecznej Juljanny Nawrockiej 0.56 ha, Sebastjana Wójcika 2,52 ha, Mikołaja Wójcika 1,49 ha, Jana Bryka 3,00 ha, Ignacego Zarko 1,90 ha, Eljasza Zarko 1,12 ha, Wasyla Gusiuka 0,56 ha, Anny Lis 1,68 ha, Wincentego Panasiuka 1,51 ha, Jana Kanona 1,14 ha, Maksyma Sidorczuka 1,03 ha, Walentego Kulika 1,55 ha, Józefa Domaszewskiego 2,03 ha, Szymona Bujko 1,89 ha i Marjanny Rajkiewicz 0,56 ha oraz nieujawnionych w tej księdze, a będących w posiadaniu Jana Kukowskiego 1,03 ha i s. s. Tomasza Drabika (Jan Drabik) 1,68 ha, 4. grunty pocerkiewne t. z. „Popówka Kolechowice" o obszarze 67,18 ha. czyli ogółem poddać jednemu postępowaniu scaleniowemu 1300,47 ha.

Orzeczenie niniejsze ogłosić stronom w sposób odpowiadający miejscowym zwyczajom z wyjaśnieniem, że orzeczenie to może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Ministra Reform Rolnych, za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w terminie 14-dniowym po upływie 2-ch dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 92 1927 r. poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości że orzeczeniem tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 listopada 1927 roku postanowiono:

I. Wniosek mieszkańców przedmieścia Zakręcie, miasta Krasnegostawu o wdrożenie postępowania scaleniowego ich gruntów, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Krasnymstawie w dn. 12 grudnia 1925 r. zatwierdzić.

II. Do obszaru scaleniowego włączyć:

1. wszystkie grunty części miasta Krasnegostawu, folwarku Zakręcie, wykazane w tabeli likwidacyjnej— o obszarze 31 ha, 2. grunty wykazane w tabeli nadawczej pod NN. 1—6 części miasta Krasnegostawu, zwanej „Zakręcie" o obszarze 14.02 ha, 3. grunty położone w Krasnymstawie, na przedmieściu Zakręcie, uregulowane w hipotece przy Sądzie Pokoju w Krasnymstawie pod NN. 21, 64, 68, 72, 92, 109, 117, 118, 119, 122, 124, 126, 129, 142, 158, 166, 167, 185, 188, 202, 204, 205 i 214 w całości i pod NN. 1, 6, 33, i 152 częściowo o obszarze 451.84 ha, 4. grunty nadania Królewskiego, przedmieście Zakręcie, nigdzie nieujawnione, nieposiadające Ksiąg hipotecznych i aktów urządzenia rolnego o obszarze 919.20 ha, 5. część gruntów dóbr hipotecznych „Dobra Narodowe Królestwa Polskiego", celem wyprostowania granic o obszarze 10 ha, 6. część gruntów niehipotekowanych t. zw. Dobra Cerkiewne Krasnystaw (Krasnystaw Popówka) o obszarze 13 ha, czyli ogółem poddać jednemu postępowaniu scaleniowemu 1439,06 ha gruntów.

Orzeczenie niniejsze ogłosić stronom, w sposób odpowiadający miejscowym zwyczajom z wyjaśnieniem, że orzeczenie to może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Ministra Reform Rolnych za pośrednictwem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Lublinie w terminie 14-dniowym po upływie 2-ch dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

Wobec niezaskarżenia niniejszego orzeczenia przez osoby zainteresowane w terminie i w trybie właściwym, stało się ono prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

12) Ogłoszenia Sądu Okręgowego w Siedlcach o rejestracji firm handlowych.

Do rejestru handlowego, działu A Sądu Okręgowego w Siedlcach wciągnięto następujące firmy:

Dnia 2 stycznia 1928 r. pod №№

1500. „Franciszek Paczuski". Handel rogacizną i trzodą chlewną. Wieś Mogielnica, w gminie Korczew, powiecie Sokołowskim. Istnieje od 1925 r. Właściciel Fraciszek Paczuski, zamieszkały we wsi Mogielnica.

1501. „Władysława Saczuk". Sprzedaż artykułów spożywczych i wyrobów tytoniowych. Wieś Grodzisk, w gminie Sabnie, powiecie Sokołowskim. Istnieje od 8 marca 1927 roku, Właścicielka Władysława Saczuk, tamże zamieszkała.

1502. „Ludwik Skwierczyński". Sprzedaż artykułów spożywczych. Wieś Karolew, w gminie Grochów, powiecie Sokołowskim. Istnieje od 1 stycznia 1926 roku. Właściciel Ludwik Skwierczyński, zamieszkały tamże.

1503. „Hersz Mendel Szafirsztejn". Sprzedaż artykułów spożywczych. Sokołów, ul. Rynek. Istnieje od 1911 roku. Właściciel Hersz-Mendel Szafirsztejn, zamieszkały w Sokołowie, ul. Piękna 13.

Dnia 5 stycznia 1928 roku pod №№

1504. „Walenty Konieczny". Zakłady introligatorskie. Siedlce, ul. Sienkiewicza 46. Istnieje od 9 lipca 1927 roku. Właściciel Walenty Konieczny, tamże zamieszkały.

1505. „Chaim Skorupka". Sprzedaż artykułów spożywczych. Sokołów, ul. Rynek. Istnieje od 1912 roku. Właściciel Chaim Skorupka, zamieszkały w Sokołowie, ul. Rogowska 37.

1506. „Lejzor Przepiórka". Sprzedaż artykułów spożywczych Sokołów, ul. Rynek. Istnieje od 1914 roku. Właściciel Lejzor Przepiórka, zam. w Sokołowie, ulica Długa 50.

1507. „Aron Hendel". Zakład zegarmistrzowsko-jubilerski. Sokołów, ul. Rogowska 2. Istnieje od 1914 roku. Właściciel Aron Hendel, tamże zamieszkały.

1508. „Moszko Handelsman". Sprzedaż galanterji, artykułów spożywczych i skór. Osada i gmina Sterdyń, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1902 roku. Właściciel Moszko Handelsman, zamieszkały tamże.

1509. „Janina Zaniewska". Sprzedaż wódek. Sokołów, ul. Długa 30. Istnieje od 1923 roku. Właścicielka Janina Zaniewska, zamieszkała w Sokołowie, ulica Kilińskiego 9.

Dnia 14 stycznia 1928 roku pod №№

1510. „Chaim Hochberg". Sprzedaż maszyn do szycia i rowerów, oraz wyrobów ślusarsko-mechanicznych. Sokołów, ulica Długa 28a. Istnieje od 1912 roku. Właściciel Chaim Hochberg, zamieszkały tamże.

1511. „Menachem Siedlecki". Sprzedaż artykułów kolonjalno-spożywczych. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1923 r. Właściciel Menachem Siedlecki, tamże zamieszkały.

1512. „Kazimierz Brydulis". Sprzadaż artykułów spożywczych, Wieś Dębe, w gminie Kosów, powiecie sokołowskim. Istnieje od 1926 roku. Właściciel Kazimierz-Marcin Brydulis, tamże zamieszkały.

1513. „Pinkus Czernicki". Sprzedaż mebli. Sokołów, ul. Rynek. Istnieje od 1916 roku. Właściciel Pinkus Czernicki, zamieszkały w Sokołowie, ulica Długa 36.

1514. „Jankiel Tuchman". Sprzedaż żelaza. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1910 roku. Właściciel Jankiel Tuchman tamże zamieszkały.

1515. „Chana Karpel". Sprzedaż żelaza i wyrobów żelaznych. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1910 roku. Właścicielka Chana Karpelowa, tamże zamieszkała.

1516. „Sura Gerszenborn". Sprzedaż galanterji Sokołów, ulica Rynek. Istnieje od 1912 r. Właścicielka Sura Gerszenborn, zamieszkała przy ulicy Rogowskiej 45.

1517. „Stanisław Sińczuk". Sprzedaż artykułów spożywczych. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Właściciel Stanisław Sinczuk, tamże zamieszkały.

1518. „Abram Jankiel Goldfeder". Sprzedaż skór. Sokołów, ulica Rogowska. Istnieje od 1905 r. Właściciel Abram-Jankiel Goldfeder, tamże zamieszkały.

1519. „Mordko Sypicki". Sprzedaż skór, Sokołów, ul. Mały Rynek 6. Istnieje od 1915 r. Właściciel Mordko Sypicki, zamieszkały w Sokołowie, ulica Rogowska 2.

1520. „Aron Orensztejn", Sprzedaż skór, Sokołów, ulica Długa 46. Istnieje od 1904 r. Właściciel Aron Orensztejn, tamże zamieszkały.

1521. „Ela Morgensztern". Sprzedaż kór. Sokołów, ulica Rogowska 8. Właściciel Ela Morgensztern, zamieszkały w Sokołowie, ulica Rogowska 2.

1522. „Mendel Glikman". Sprzedaż skór, Sokołów, ulica Mały Rynek 8. Istnieje od 1909 roku. Właściciel Mendel Glikman, tamże zamieszkały.

1523. „Gdala Feler", Sprzedaż skór. Sokołów, ulica Rogowska 2. Istnieje od 1915 r. Właściciel Gdala Feler, tamże zamieszkały.

1524. „Eugenjusz Sołtyski", Sprzedaż artykułów spożywczych i przetworów mlecznych, oraz przyborów mleczarskich. Siedlce, ulica Warszawska 20. Istnieje od 1 stycznia 1928 roku. Właściciel Eugenjusz Agenor Sołtyski, zamieszkały w Siedlcach, ulica Katedralna 3.

Dnia 23 stycznia 1928 roku pod №№

1525. „J. Sawicki i S. Popiel", Przemysł i handel drzewny, Handel artykułami w zakresie branży budowlano-opałowej wchodzącymi. Siedlce, ul. Florjańska 12. Istnieje od 1 stycznia 1928 r. Właściciele Ignacy Sawicki i Stanisław Popiel, zam. w Siedlcach I-szy przy ul. Sienkiewicza 17, a 2-gi ul. Okopowa 6. Zarząd stanowią obaj spólnicy z prawem samodzielnego podpisywania pod pieczątką firmy korespondencji nie zawierającej zobowiązań i pokwitowań z odbioru od wszelkich osób, władz, i urzędów wszelkiej korespondencji i przesyłek, nie wyłączając pieniężnych, oraz ładunków i towarów. Wszelkie inne czynności wynikające z zakresu działalności spółki załatwiają i podpisują obaj spólnicy łącznie. W razie potrzeby jeden ze spólników może udzielić drugiemu pełnomocnictwa do załatwienia poszczególnej czynności. Spółka firmowa zawarta na czas do 1 stycznia 1931 roku.

1526. „Stanisław Popiel i S-ka", Eksploatacja terenów leśnych i handel materjałami drzewnemi. Siedlce, ul. Kilińskiego 24. Istnieje od 1 stycznia 1928 r. Właściciele Stanisław Popiel, Ignacy Sawicki i Srul Gutgeld, zamieszkali w Siedlcach, pierwszy przy ul. Okopowej 6, drugi przy ul. Sienkiewicza 17, a trzeci przy ul. Kilińskiego 24. Spółka firmowa zawarta na czas nieograniczony. Zarząd spółki stanowią wszyscy trzej spólnicy z prawem samodzielnego podpisywania korespondencji, nie zawierającej pieniężnych zobowiązań. Wszelkie inne czynności z zakresu działalności spółki załatwiają i podpisują Srul Gutgeld łącznie z jednym z pozostałych spólników. W razie potrzeby każdy ze spólników może udzielić drugiemu spólnikowi lub osobie trzeciej pełnomocnictwa do załatwiania poszczególnych czynności.

Dnia 28 lutego 1928 roku pod №№

1527. „Matys Tajtelbaum". Sprzedaż manufaktury. Siedlce, ulica Kilińskiego 14. Istnieje od 1925 roku. Właściciel Matys Tajtelbaum, zamieszkały w Siedlcach, ul. Kilińskiego 14.

Dnia 1 marca 1928 roku pod №№

1528. „Wojciech Budyta". Młyn motorowy z gatrem do przecierania drzewa. Wieś i gmina Sobienie-Jeziory, w powiecie garwolińskim. Istnieje od 1-go października 1920 r. Właściciel Wojciech Budyta, zamieszkały tamże.

13) Ogłoszenie o zmianie nazwiska „Pluta" na „Plutwiński".

Józef Pluta, urodzony dn. 23 lutego 1886 r. w Rybakach pow. Puławskiego, syn Jana i Katarzyny z Lipów małżonków Plutów z zawodu ślusarz, zamieszkały w Lublinie, ul. Rybna 11 wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego „Pluta" na nazwisko „Plutwiński".

Lubelski Urząd Wojewódzki podaje powyższą prośbę do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dn. 24 października 1919 r. poz. 478 dz. ust. wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do ministerstwa Spraw Wewnętrznych zarzuty, które podać należy do Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego w przeciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w Monitorze Polskim, które równocześnie zarządza się.

Za Wojewodę Lubelskiego

Naczelnik Wydziału

(—) *Dr. Grużewski.*

14) Założenie gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych.

Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych Kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 (Dz. U. R. P. Nr. 118/1924 poz. 1069) i Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dn. 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35 z 1925 r. poz. 239) została założona gminna Kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w **Kośclewiewiczach.**

a) kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie zł. 2000.

b) kasa może zaciągnąć zobowiązania do dwudziestokrotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy.

Sekretarz gminy

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. Ustaw R. P. Nr. 118/1924 poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marya 1925 roku o statucie normalnym gminnych

kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ustaw Nr. 35 1925 r. poz. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w **Rokitnie** powiatu kostantynowskiego.

Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 2500 zł.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

a) Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustalaniu statutów gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo - oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, p. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w urzędzie gminy **Żelechów.**

Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 2000 zł.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 20-to krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustalaniu statutów gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118 z 1924 r. poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1925 roku o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo - oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 239) została założona kasa gminna pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w **Czemiernikach.**

Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 3000 zł.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 10-cio krotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

Wójt gminy Czemierniki
Gudzoła.

Czemierniki, dnia 24 marca 1928 r.

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas pożyczkowo - oszczędnościowych z dnia 30-go grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118 1924 r. poz. 1069) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanych w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1Z25 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35 z 1925 r. poz. 239) założona została gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w **Szóstce,** pow. radzyńskiego.

Kapitał zakładowy kasy ustalono na 2000 zł.

Kasa może zaciągnąć zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego Kasy.

Przewodniczący *A. Trochimiuk.*
Rachmistrz *S. Chodyczko.*

Szóstka, dnia 19 marca 1928 r.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1024 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, 1924 r. poz. 1069) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnęrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1924 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35 1925 roku poz. 239 została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w **Prostyni,** gm. Prostyń, powiatu węgrowskiego.

Kapitał zakładowy kasy ustalony w sumie 2000 zł.

Kasa może zaciągać zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy.

15) Zagubione dokumenty.

Starosta Bialski ogłasza:

Po raz trzeci.

Chromiec Ignacy zamieszkały w Białej Podlaskiej zagubił dowód osobisty Nr. 243715, wydany przez Starostwo w Białej Podlaskiej.

Starosta Garwoliński ogłasza:

Woźniakowi Janowi, zam. we wsi Leszczyny gm. Wola Rębkowska skradziono dowód osobisty wydany przez Starostwo w Puławach 18 marca 1924 r.

Starosta Janowski ogłasza:

Piast Aleksander, zam. w Zaklikowie gm. tejże zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez Pow. Kom. Uzup. w Kraśniku.

Starosta Hrubieszowski ogłasza:

Abram Zajdel r. 1896, zam. w Hrubieszowie zagubił książeczkę wojskową i kartę mob., wydaną przez P. K. U. Zamość.

Starosta Krasnostawski ogłasza:

Po raz drugi.

Wojciech Michalski, zam. w Suchodołach, gm. Fajsławice zgubił w dniu 10 b. m. w przejeździe Fajsławice — Lublin tylny Nr. rejestracyjny swego samochodu L. B. 3566.

Starosta Lubelski ogłasza:

Unieważniam legitymację nauczycielską na nazwisko Aleksandry Smoluchowskiej Nr. 4554, wydaną przez Inspektorat Szkolny w Lublinie.

Zgubiono legitymację samochodu ciężarowego należącego do Syndykatu Rolniczego za Nr. 3069, wydaną przez Okręgową Dyrekcję Robót Publicznych w Lublinie na rok 1927.

Zgubione zostało zaświadczenie Inspektoratu Pracy w Lublinie w sprawie rejestracji Związku Pracowników Handlowych w Lublinie przy ul. Lubartowskiej № 24.

Rozumek Józef zamieszkały w Lublinie zagubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Wileńsko-Grodzkie za Nr. 6564/7040.

Starosta Lubartowski ogłasza:

Po raz drugi.

Magierka Zygmunt, urodzony w roku 1902, zamieszkały w Lubartowie, zgubił poświadczenie Komisji Poborowej w Lubartowie z dnia 30-go czerwca 1925 roku Nr. listy poborowej 865.

Starosta Łukowski ogłasza:

Szczebelskiemu Walentemu, rocznik 1889, zam. folw. Gułów, gm. Gułów, skradziono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Łuków.

Po raz drugi.

Suchodolski Władysław zam. Świdry gm. Łuków zgubił książkę wojskową, rocznik 1888, wydaną przez P. K. U. Łuków.

Starosta Puławski ogłasza:

Hercykowi Burkiewiczowi zam. w Irenie pow. puławskiego w dniu 22.XI 1927 r. zostały skradzione dokumenty, a mianowicie: tymczasowy dowód osobisty wydany przez urząd gminy Gułów pow. Łukowskiego w 1920 r., książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Puławy, dwa pokwitowania, 1-sze na 2000 zł., 2-gie na 880 zł., wydane przez Lejzora Hochmana z Ireny.

Antoni Kowalczyk zamieszkały w Bogucinie gm. Garbów pow. Puławskiego zgubił rewolwer Browning cal. 9 Nr. 15044.

Starosta Sokołowski ogłasza:

Janowi Garczyńskiemu, zam. w Długich-Kamieńskich, gm. Sterdyń, skradziono książeczkę wojskową r. 1903, wydaną przez P. K. U. Ostrów.

Starosta Włodawski ogłasza:

Zylberman Srul z Parczewa zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Biała Podlaska.

Redakcję zakończono dnia 16 kwietnia 1928 r.

Druk. Banku Ludowego—Lublin, Orla 3